

My Little Pony™

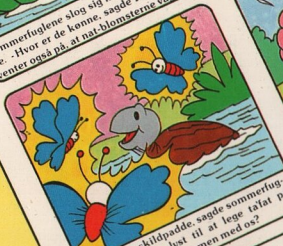
KOMMESERIEN 2

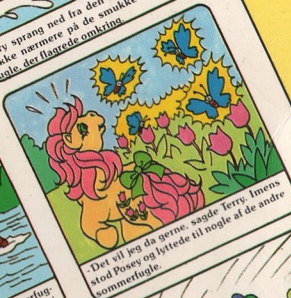
Sommerfuglene slog sig ned på skænderne. - Hvor er de søde, sagde Posey. - De venter også på, at nat-blomsterne vågner.

Terry sprang ned fra den lille bro for at kikke nærmere på de smukke sommerfugle der flagede omkring.

- Gøafte, skildpadde, sagde sommerfuglene. - Har du lyst til at lege tafat på skænderbladene sammen med os?

- Det vil jeg da gerne, sagde Terry. Imens stod Posey og lyttede til nogle af de andre sommerfugle.

I det samme kom baby-dragen Spike farende. - Jeg har ledt efter dig alle vegne, Posey, pustede han. - Shh! hidskede Posey. - Prøv engang at lytte til sommerfuglene. De snakker om Megan. En eller anden har fanget hende.

SERIEFORLAGET

Gutenberg Gruppen

VINTER-
EVENTYRLAND

My Little Pony™

LOMMESERIEN 2

VINTER- EVENTYRLAND

SERIEFORLAGET
Gutenberghus Gruppen

Udgivet 1988 af Serieforlaget af 1. januar 1983 -en virksomhed i Gutenberghus Gruppen
©1988 Hasbro, Inc. All Rights Reserved. Trykt hos World, Manchester England.

My Little Pony

Vinter- eventyrland

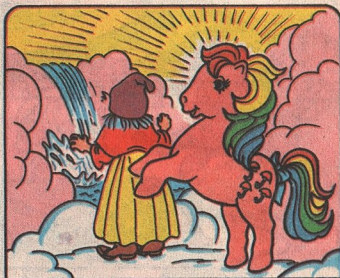
Parasol lå og tog snebad nede
på Kløveren, da Confetti
og Bow Tie kom løbende forbi.

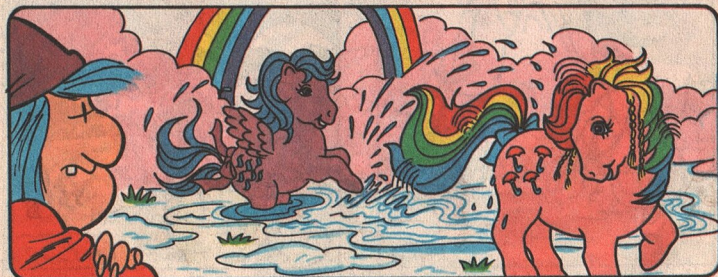
- Nu har jeg dig! råbte Spindeheksen. - Så kan jeg klippe dit hår af og spinde fint nyt tøj af det.
- Ah nej, det må du ikke gøre, bad den lille pony og prøvede at ryste manken og halen fri.

- Så vis mig noget rigtigt pænt, så kunne det jo være, jeg kom på andre tanker, sagde heksen.

Parasol blinkede to gange, og så bar hendes regnbue-trylleri hende og heksen hen til Vandfaldet.

- Sprinkles! Kom og sprøjt vanddråber på mig, råbte Parasol. Og i næste øjeblik var Parasol's manke fuld af flotte fletninger.

- Hvor skal I hen? råbte Parasol. - Det er ikke noget for dig, lo Bow Tie. - Du er alt for doven til at komme med os.

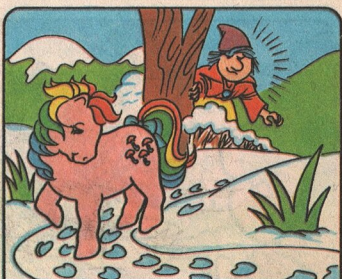
Så Parasol lagde sig ned igen og var næsten faldet i søvn, da Windy kom farende forbi.

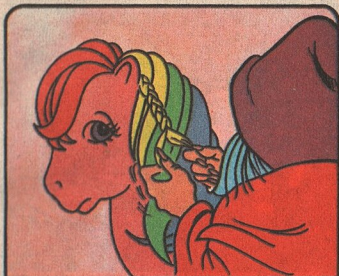
Men da Heart Throb fløj forbi, besluttede Parasol sig til at finde ud af, hvad det egentlig var, der foregik.

-Jeg følger bare deres hovspor i sneen, tænkte hun. -Jeg behøver ikke galopere for at indhente dem.

Parasol havde så travlt med at følge sporene, at hun slet ikke langde mærke til Spindeheksen bag træet.

Men heksen var ikke tilfreds. -Alt det har jeg set før, skreg hun. -Vis mig noget andet!

-Jeg kan vise dig bånd og smukke sløjfer, hvis jeg kan finde mine venner, sagde Parasol og blinkede igen.

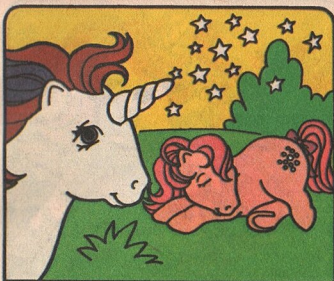
-Jeg ved godt, du kan flytte os med dit trylleri, snerrede heksen. -Find på noget nyt! Du lovede bånd og sløjfer!

-Så lad os følge hovsporene her, sagde Parasol og travede af sted, og heksen fulgte efter hende.

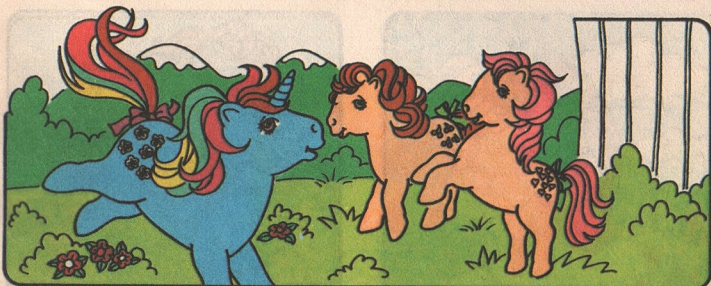
Hovsporene førte ud til Femmile-marken. Og dér dansede de små ponyer rundt i sneen. -Det kan jeg li', råbte heksen og begyndte at danse. Parasol tog også et par dansetrin, bare for at vise, at hun ikke altid var doven. Snedans var sjovt!

Moondancer lo. Ved hjælp af sin tryllekraft havde hun fået Cotton Candy til at falde i en dyb søvn.

Lidt efter begyndte ponyerne at lede efter Cotton Candy i Staldene. -Jeg ser lige efter en gang til, sagde Bow Tie.

- Hun er ikke nede på Engen, sagde Cherries Jubilee og løb hen til Peachy. - Der kommer Starflower. Måske har hun set Cotton Candy.

- Vi har ledt overalt, sagde Peachy til Starflower. - Bare rolig! Jeg tror, jeg ved, hvor hun er, svarede Starflower.

Starflower lo for sig selv, mens hun skyndte sig ned mod skoven. -Jeg er sikker på, at hun står og spiser blågræs!

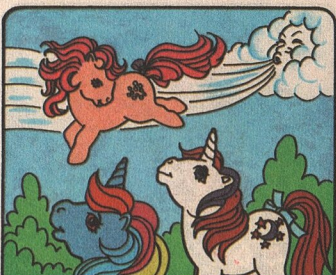
-Det må du aldrig gøre igen! sagde den lille pony. -Jeg lover, jeg aldrig mere spiser dine blomster! Undskyld!

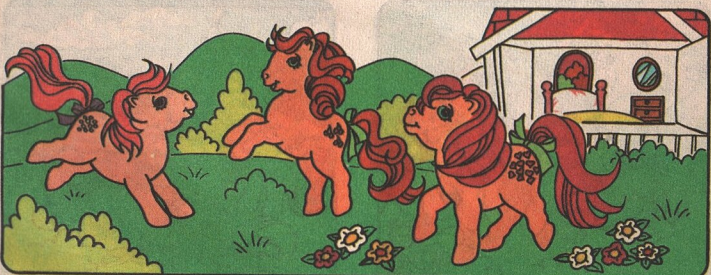
-Kom nu, Cotton Candy! sagde Starflower utålmodigt. -Alle dine venner er nede ved Stalden og leder efter dig.

-Jeg tror, jeg prøver min tryllekraft på dig igen, sagde Moondancer. -Jeg har jo sagt undskyld, hviskede Cotton Candy.

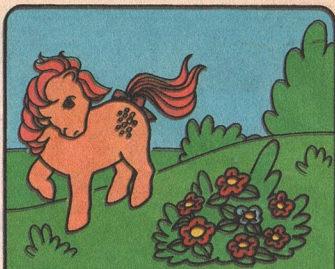

-Jamen, det er en god tryllekraft, lo Moondancer. -Den får vinden til at blæse dig hele vejen hjem til dig selv.

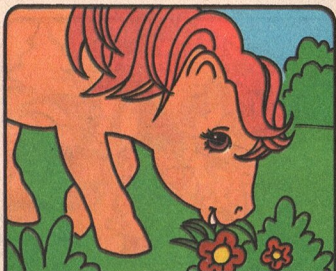

-Det var en dejlig tryllekraft, jublede Cotton Candy, da vinden blæste hende lige ned foran Stalden. Og Peachy og Cherries Jubilee var glade for at få hende tilbage!

Moondancer tryller

Cotton Candy så lækkersultent efter de vilde blomster og blågræsset. Det var ganske vist Moondancer's, men måske...

-Hvis jeg nu bare snupper en enkelt blomst, så lægger Moondancer sikkert ikke mærke til noget, tænkte Cotton Candy.

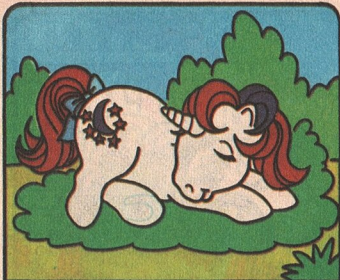
Men i det samme kom Moondancer. -Åh, Cotton Candy! Hvorfor spiser du mine blomster? spurgte Moondancer.

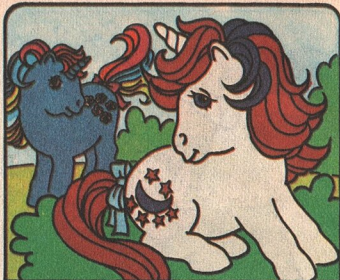
-Jamen, jeg har kun smagt på én eneste! Jeg lover dig, jeg ikke gør det en anden gang, sagde Cotton Candy.

-Det kommer du heller ikke til, sagde Moondancer og svingede sit tryllehorn rundt. -For nu vil jeg...

Da Starflower kom ned til skoven, fik hun øje på Moondancer, der lå og sov på et leje af blødt, grønt mos.

-Vågn op, Moondancer! sagde Starflower.
- Cotton Candy er blevet væk! Har du set hende her omkring?

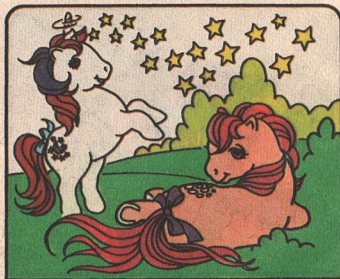
Moondancer sagde gnavent: -Selvfølgelig har jeg set hende. Hun spiste mine blomster, så jeg tryllede hende i søvn.

-Hendes venner er kede af det, Moondancer, sagde Starflower blidt. -Vil du ikke nok hæve fortryllelsen igen?

-Jeg ved ikke, om jeg kan huske de trylleord, der skal til for at vække hende, sagde Moondancer langsomt.

Men Moondancer drillede bare - for nu drejede hun tryllehornet rundt - og Cotton Candy vågnede og så op på hende.

Spike bliver sur

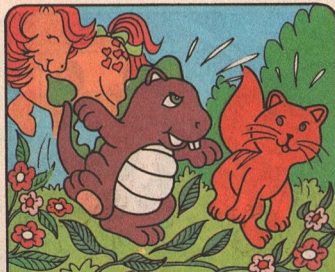
Peachy og katten Twinkles legede skjult ude på marken. Twinkles havde gemt sig godt i en høstak...

Baby-dragen Spike havde lavet en hule af blomster. Han var lige faldet i søvn, da han blev vækket af et råb.

Peachy havde fundet Twinkles. -Prøv at fange mig! drillede Twinkles og hoppede ned i blomsterbunken, hvor Spike lå.

Nej, hvor blev Spike gal! Her var han lige faldet i søvn, og så kom sådan en fjollet kat og vækkede ham!

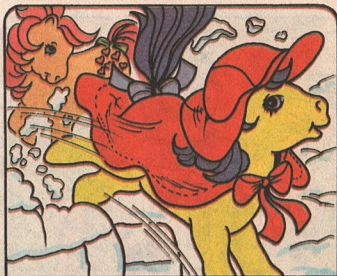
-Du kan bare vente, til jeg fanger dig, råbte Spike og styrtede efter Twinkles.
-Jeg hader at blive vækket!

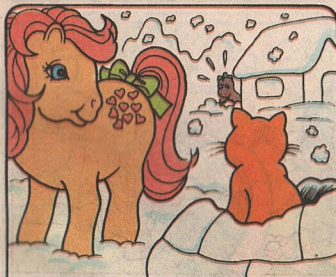
Spike løb efter Twinkles helt ned til Engen, hvor Powder og Lemon Drop stod og byggede snehuler.

- Haha, lo Spike, da han fik jaget Twinkles ind i en af snehulerne. - Nu fik jeg dig! Du kommer ikke ud igen!

Lidt efter kom Peachy. - Har I set Twinkles? spurgte hun. - Nej, men se, hvad jeg kan! sagde Lemon Drop og sprang.

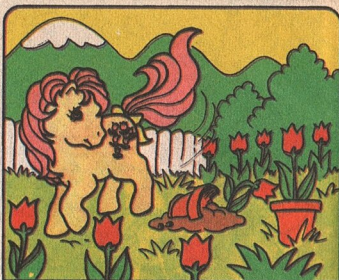

Men Lemon Drop sprang bare ikke højt nok, og snehulen gik i stykker. - Nå, dér er du, Twinkles, sagde Peachy og lo.

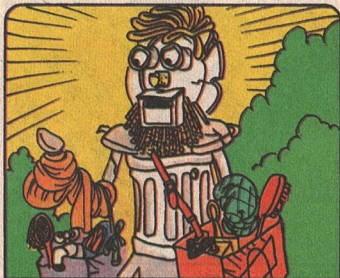

- Spike ville ikke lade mig komme ud, miavede Twinkles. Nej, hvor blev Spike flov, men de andre lo bare ad ham!

Den mystiske gæst

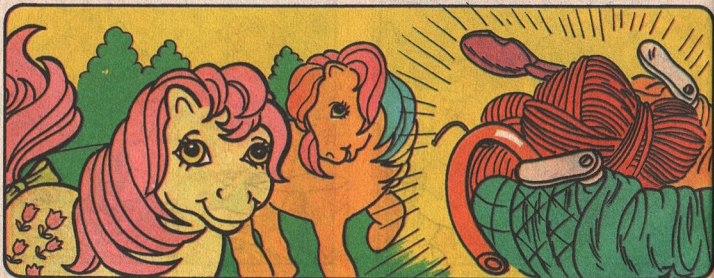
- Åh nej, hvor er jeg altså klodset, sukkede Posey. - Nu kom jeg til at ødelægge en af mine blomsterpotter!

- Mere skrammel at slæbe rundt på, lød det fra en underlig fyr, der dukkede op ved siden af potte-skårene!

I det samme kom Trickles forbi. Da hun så den mærkelige mand, standsede hun op. - Hvad er du for én, spurgte hun.

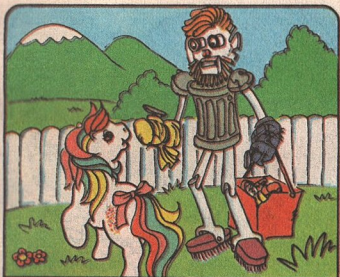
- Jeg hedder Skramle, og jeg samler på ting og sager, der er gået i stykker. Der er altid én eller anden i nærheden, der ødelægger noget. Se bare på alt det møj, jeg slæber rundt på...

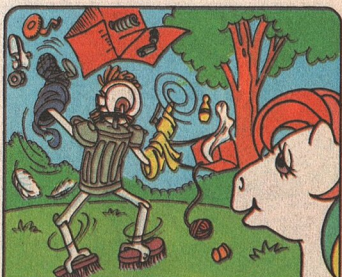
-Det her er da ikke noget mæg, sagde Trickles og samlede et håndtag fra en vandkande op. - Det kan jeg godt bruge!

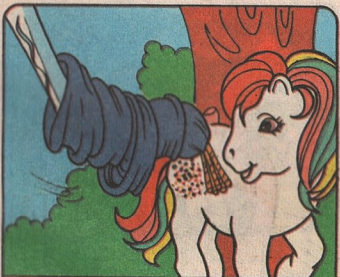
Nu kom Heart Throb og Confetti. -Sikke noget dejligt uldgarn, sagde Heart Throb. - Gid jeg kunne få noget!

Confetti kikkede på Skramle's skæg. Sikke nogle flotte strå! Hvis bare jeg havde et par stykker af dem...

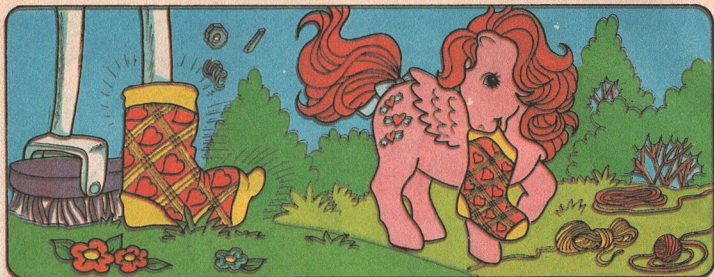
- Mener I virkelig, at I kan bruge alt det skrammel? Det er det bedste, jeg længe har hørt. Herligt! sagde Skramle.

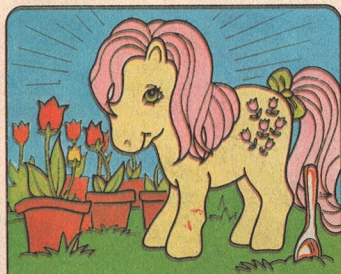
- Hvis du giver mig fem strå, kan jeg lave en flot julestjerne, sagde Confetti og smilede til ham.

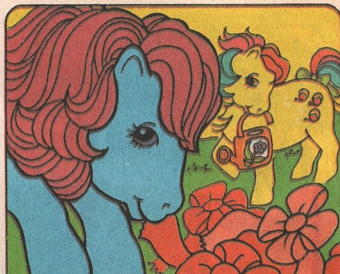
- Ja, her er mange ting, vi kan bruge, sagde Posey. - Har du ikke lyst til at blive her lidt? - Jo tak, sagde Skramle.

Heart Throb lavede et par sokker med hjerter til ham. Imens skyndte Trickles sig af sted for at finde Bow Tie...

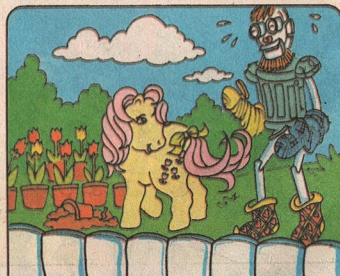
Posey brugte en træske til at grave nogle tulipaner op med. - Det er lige den rigtige størrelse, sagde hun glad.

Lidt efter kom Trickles med Bow Tie og viste hende de flotte bånd og sløjfer, som Skramle havde med.

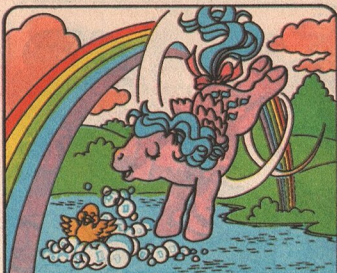

- Nu kan jeg endelig få lavet min yndlingsvandkande, sagde Trickles. - Se bare det flotte håndtag her!

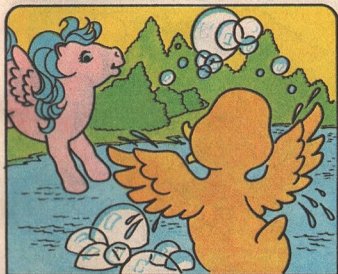

- Det var heldigt, jeg ødelagde min blomsterpote, sagde Posey. - Ja, også for mig, sagde Skramle og smilede.

Duck Soup bliver væk

- Hvad er det, du spiser, Duck Soup? råbte Sprinkles, mens hun slog en flot saltomortale over Regnbuen.

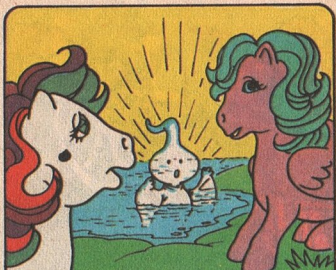
Duck Soup nåede lige at sige: - Gingerbread kom med et lækker stykke nougatkage til mig!... Og så var hun væk!

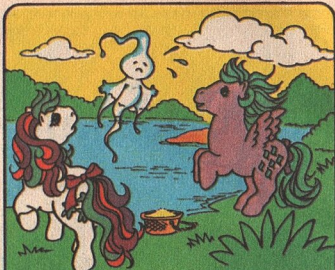
Sprinkles lod sig hurtigt glide ned ad Vandfaldet og havnede i vandet med et plask. Men hvor var Duck Soup henne?

I det samme kom Gingerbread. - Jeg har småkagekrummer til Duck Soup, sagde hun. - Jeg har bagt hele dagen, så jeg trængte til lidt frisk luft. - Han var lige ved at spise din nougatkage, så forsvandt han! sagde Sprinkles. Men Gingerbread havde ikke bagt nougatkage!

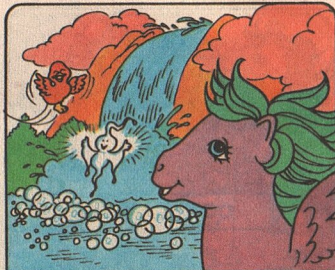
-Åh nej, råbte Sprinkles. - Det må være drillealfen Plaske, der har tryllet igen.
-Hvad skal vi gøre?

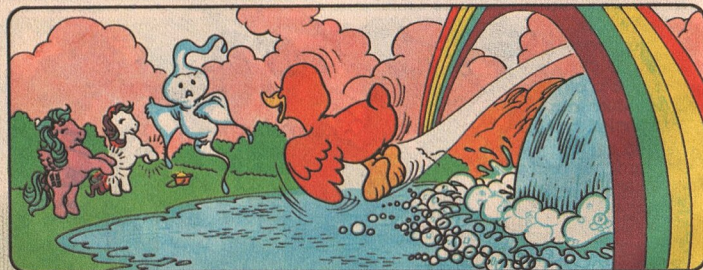
Nu dukkede Plaske op. - Jeg kom med en kage, der skulle få Duck Soup til at vokse. Men i stedet for er han væk!

-Prøv at huske trylleformularen, sagde Sprinkles. - Sig den så bagfra! Plaske dykkede igen under vandet, og så...

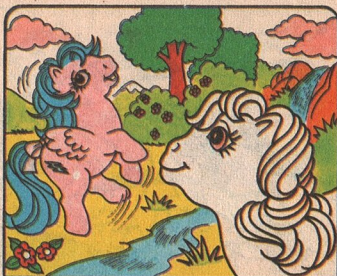

- Det virker! råbte ponyerne. - Se! Nu kommer Duck Soup frem igen. Drillealfen Plaske dukkede også op.

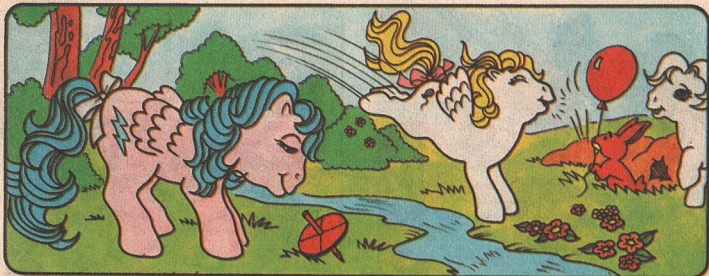

- Det må du altså undskylde, Duck Soup, sagde han. - Jeg gør det aldrig mere! - Det håber jeg heller ikke, sagde Duck Soup. - Selv om din tryllekage smagte godt, er der ikke noget sjovt ved at være en usynlig and!

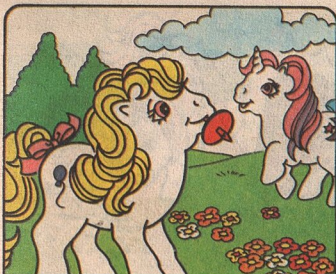
Baby-ponyernes snurretop

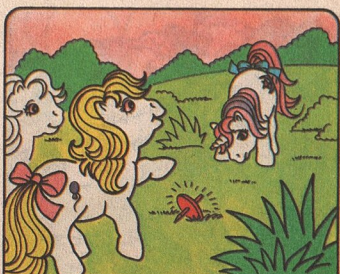
Confetti legede snurretop med baby-ponyerne. - Den standser på »Dans«, sagde Baby Blossom. - Dans, Baby Firefly!

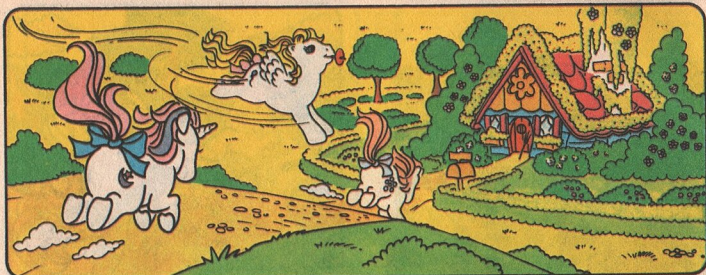
- Nu er det min tur til at snurre den rundt, sagde Baby Firefly, da hun var færdig med at danse. Snurretoppen hvirvlede rundt og rundt og stoppede så på »Giv«. - Baby Surprise, giv den lille kanin en ballon! sagde Baby Firefly... Kaninen så meget forbavset ud!

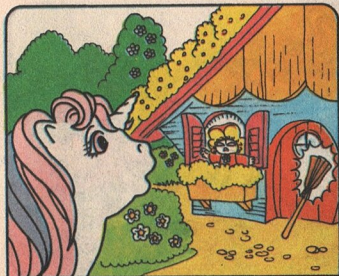
- Tag mig næste gang, sagde Baby Moondancer. Og så snurrede Baby Surprise snurretoppen rundt...

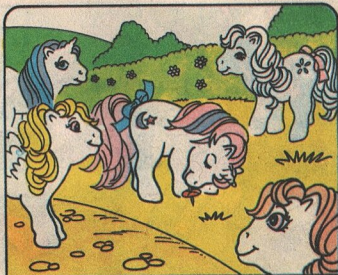
- Den stoppede på »Syng«, sagde Baby Surprise. Baby Moondancer sukkede. Hun brød sig ikke meget om at synge.

Baby Surprise tænkte sig om et øjeblik. - Gå hen og syng uden for Blomster-damens hus. Hun kan godt li' sang! Og Cotton Candy sagde: -Vi kommer alle sammen med dig. Der er så kønt i Bomster-damens have. Kom nu, Baby Moondancer!

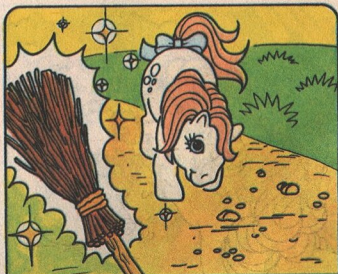
Baby Moondancer var knap nok begyndt at synge, før Blomster-damen kom frem. - Forsvind, råbte hun, - jeg har besøg!

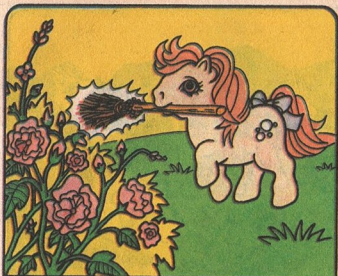
Baby Moondancer kunne ikke forstå det. Blomster-damen var ellers altid glad! - Nå, men så drejer jeg snurretoppen!

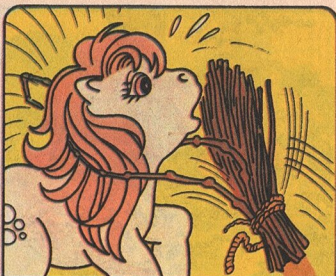
-Åh, den står på »Tør du?«, hviskede Baby Glory. Baby Moondancer pegede over på Baby Cotton Candy.

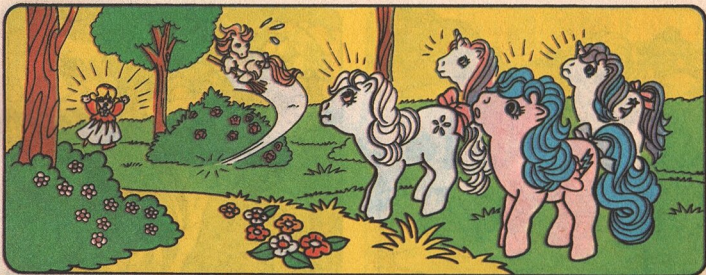
-Tør du gemme Blomster-damens kost? Den står uden for hendes dør! Baby Cotton Candy listede forsigtigt derhen.

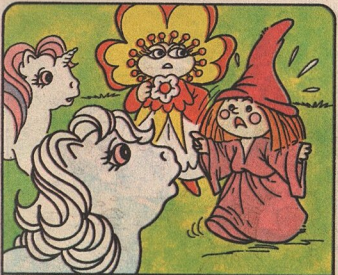
-Jeg gemmer den inde mellem stokroserne, sagde hun. Og så skyndte hun sig ellers af sted med kosten.

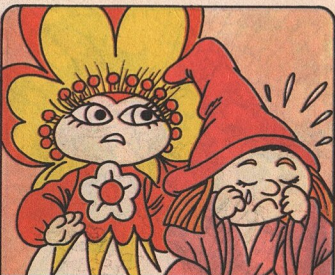
Men pludselig kom der liv i kosten! Og to arme greb fat om baby-ponyens hals.
-Hjælp! råbte hun forskrækket.

Nu fløj kosten højt op i luften og tog Baby Cotton Candy med sig. -Hvad skal vi gøre? spurgte Baby Moondancer. -Vi må fortælle Blomster-damen, hvad der er sket, sagde Baby Blossom. Men i det samme kom Blomster-damen løbende. -Det er *min* kost! råbte hun.

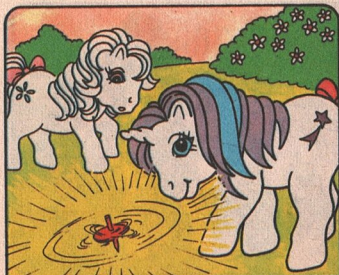
-Nej, det er *min* kost, gi' mig den! lød en lille stemme. Baby-ponyerne kikkede forbavset. -Hvem er du?

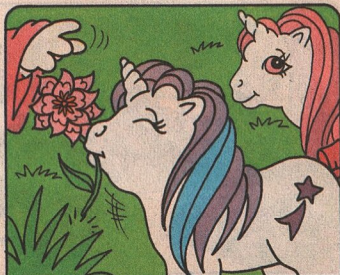
-Heksen der glemmer alting, svarede Blomster-damen. -Hun har glemt sit navn, og hvordan hun skal trylle.

-Jeg kan ikke huske, hvordan jeg får min kost tilbage, hylede den lille heks. - Ingen vil tro jeg er en heks, hvis jeg ikke har en kost. Blomster-damen sukkede. - Jeg ved der findes en trylleblomst, der kan få hende til at huske, men jeg kan ikke finde den. Baby Glory blinkede...

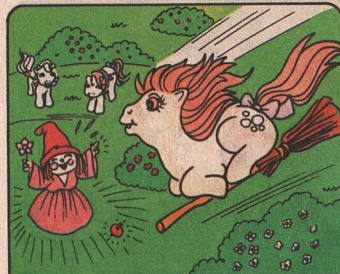
-Jeg starter lige snurretoppen, sagde Baby Glory. Hendes venner så forbavset på hende. Hvad skulle det kunne hjælpe?

-Den stoppede på »Giv«. Giv heksen en blomst, Baby Blossom! Baby Glory blinkede igen, da heksen tog imod blomsten.

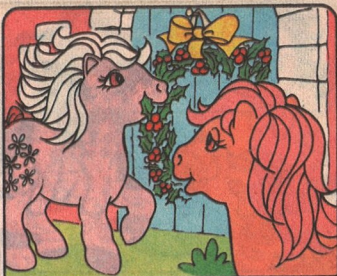

-Duft til blomsten. Så husker du alt, sagde Baby Glory. Og fordi de begge to troede på trylleri, virkede det!

-Jeg er jo Den glade Heks! Og kosten kommer, når jeg knipser! Nu kom Cotton Candy og kosten ned på jorden igen.

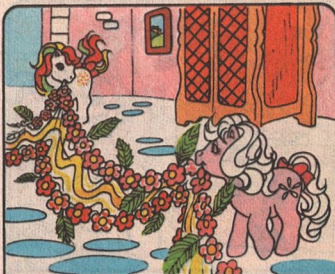
Den mystiske knallert

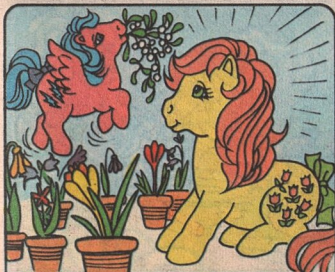
Alle på Drømmeslottet gik og pyntede op til en ganske bestemt fest. Blossom og Cotton Candy lavede en kristtorn-krans.

Inde i slottet havde baby-ponyerne travlt med at hænge guirlander af papir og kristtorn op alle vegne.

- Sikke nogle lange guirlander! De kan nå helt ned til den anden ende af salen, sagde Confetti. - Det bli'r flot!

Firefly kom flyvende med en mistelten-gren. Den skulle hænges op over indgangsdøren.

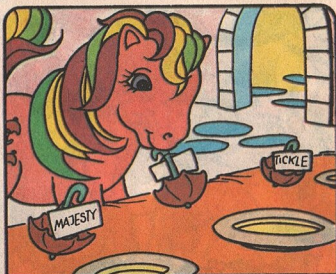
- Det var godt, mine blomster nåede at komme op til festen, sagde Posey. - De pynter på bordet. Majesty nikkede.

I et hjørne af den store sal var Sparkler, Buttons og Bow Tie ved at pynte træet. Det glitrende med store glaskugler og stjernelys, som Månemanden havde sendt ned med Moondancer og Firefly.

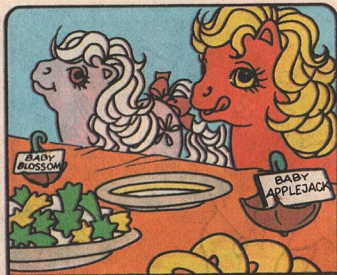
Honeycomb og Gingerbread havde haft travlt med at bage, og nu kom de ind med en hel masse dejlige kager og brød.

Parasol havde klippet søde bordkort ud som små paraplyer. - Så bli'r der ingen kamp om pladserne, sagde hun.

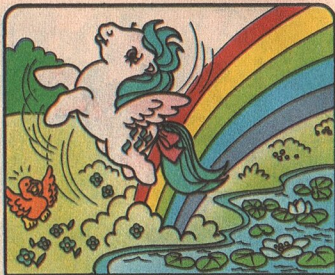

- Jeg tog også lidt lækkerier med, sagde Flutterby. - Hvis der nu ikke skulle være kager nok!

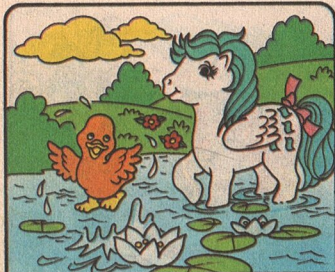

- Må vi gerne sætte os nu? spurgte baby-ponyerne. - Vi er så sultne! - Gør I bare det, sagde Majesty og lo.

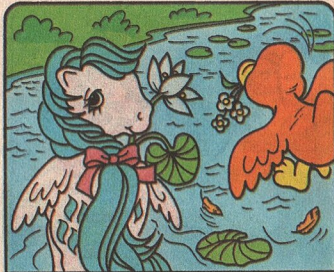
Karneval ved Vandfaldet

- Sikken en dejlig forårsdag, sagde Sprinkles og slog en baglæns saltmortale hen over Regnbuen. Lige en dag til...

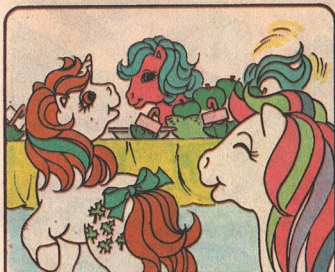
- Den baglæns saltmortale var perfekt, Sprinkles! snadrede Duck Soup. - Derfor synes jeg også, vi skal holde karneval!

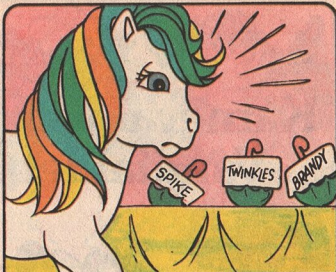
Sprinkles lo. - Hjælp mig med at samle nogle blomster, Duck Soup. Så kan du flyve over med dem til vores venner.

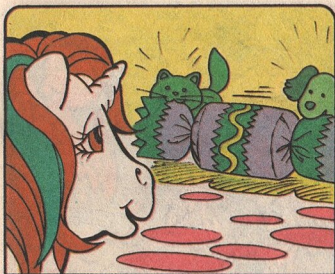
De små ponyer jublede, da Duck Soup kom flyvende med blomsterne. Sprinkles brugte altid blomster som indbydelser. - Er der fest? spurgte Sundance. - Der er karneval, svarede Duck Soup. - Det begynder klokken to. - Så må vi i gang med at pynte vores vogne, lo Posey.

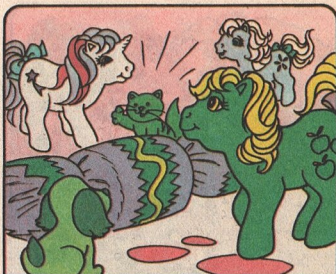
-Kom alle sammen! Nu spiser vi, råbte Majesty. Det kan nok være, ponyerne fik travlt med at finde deres pladser.

Men nu så Confetti, at der var tre tomme pladser. -Hvor er Spike, Brandy og Twinkles? spurgte hun.

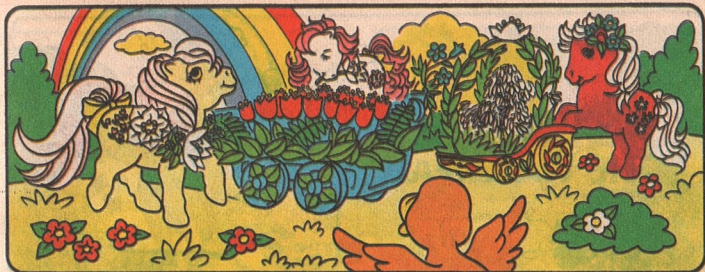
-Brandy og Twinkles kommer nu, råbte Gusty. -Og se den kæmpestore knallert, de skubber foran sig!

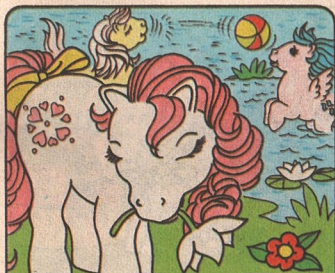
-Kom og hjælp os med at trække i den, sagde Brandy. -Kommer der så et kæmpe-brag? spurgte baby-ponyerne.

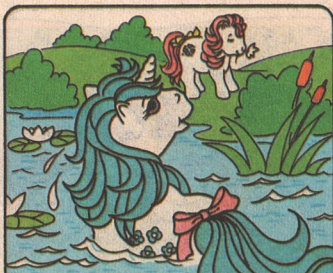
-Nej, I får bare en overraskelse! lovede Twinkles. Så trak de knallerten i stykker, og indeni stod Spike og slog på tromme. Da trommen gik i stykker, trillede der en masse snebolde ud! Spike kastede en snebold til hver af ponyerne - og inden i dem var der en dejlig gave! - God jul, råbte Spike - og det blev det!

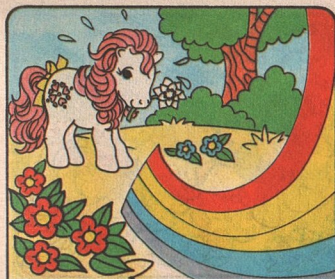
Karnevallet begyndte med et optog. - Jeg gi'r præmier til de bedste vogne, sagde Duck Soup. Han syntes, at Posey's vogn var den flotteste og Snowflake's den mest usædvanlige. Sundance vandt også en præmie - hendes vogn var den sjoveste.

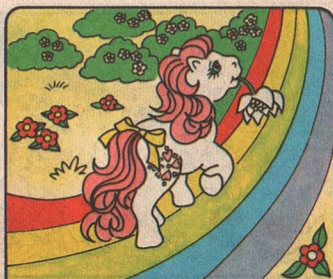
Mens de små ponyer legede i vandet, slog Sprinkles saltomortaler over Regnbuen. Men Sundance var ked af det...

-Jeg ville ikke lave en sjov vogn, sukkede hun. - Det er bare, fordi jeg er så klodset. Majesty hørte hende sukke.

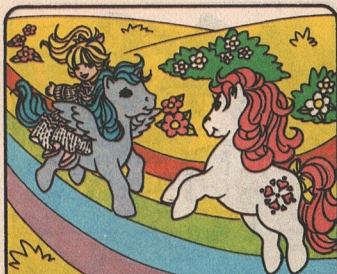
Pludselig så Sundance, at Regnbuen vendte bunden i vejret. - Så kan Regnbuen altså også være klodset, tænkte hun.

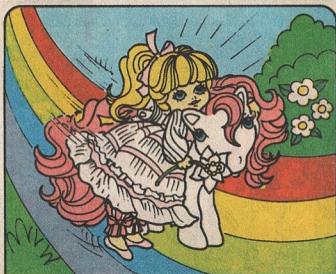
Ingen af de andre små ponyer havde set den omvendte Regnbue, for de legede. Sundance gik op ad den.

Det var baby-ponyerne, der først så den omvendte Regnbue. - Den er faldet ned fra himlen, råbte de forskrækket. - Jeg må ha' væltet den, da jeg slog min baglæns saltomortale, sagde Sprinkles. - Hvad skal vi gøre? Duck Soup prøvede at løfte Regnbuen.

Imens gik Sundance videre ad Regnbuen. Men pludselig fik hun selskab - Sprinkles landede lige foran hende!

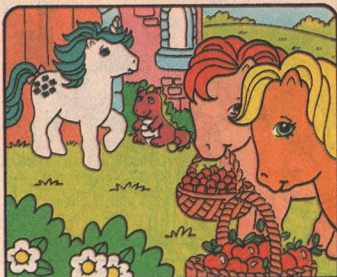

Og på ryggen af Sprinkles sad en sød lille pige! Det var Megan, hun løb over til Sundance og omfavnede hende.

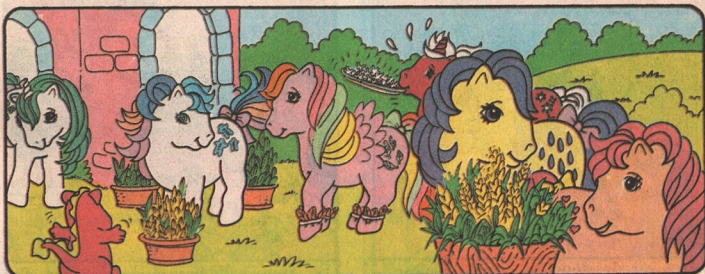

- Sprinkles er træt i vingerne, sagde Megan. - Jeg skal nok tage dig med ned til de andre, lovede Sundance. Megan var en af ponyernes bedste venner, og de små ponyer jublede, da de så hende. - Så kan jeg da gøre noget rigtigt, tænkte Sundance, og i det samme vendte Regnbuen sig igen. Majesty smilede!

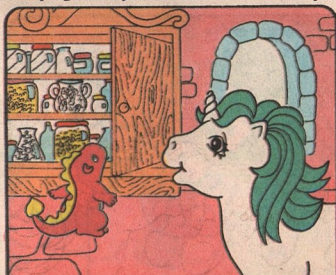
Honningen der forsvandt

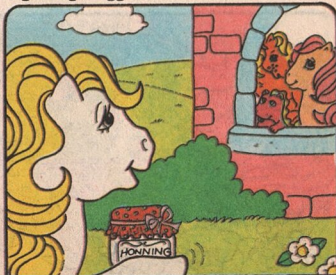
En dag bad Majesty alle de små ponyer, om de ville hjælpe hende med at fylde Drømmeslottets spisekammer op.

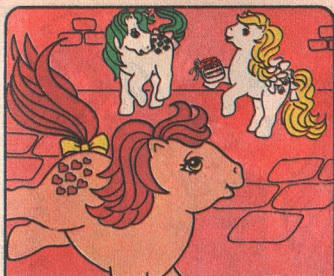
Ponyerne gik straks i gang. Gingerbread kom med krukker fyldt med ingefær. Powder kom med sukker-krystaller til at pynte kager med. Tickle kom med chokolade-fjer, og Lemon Drop og Peachy kom med masser af majs, havre og saftigt enggræs.

Spisekammeret var ved at være fyldt.
- Bare Honeycomb kom med honning, sagde Majesty. - Det spiser vi meget af!

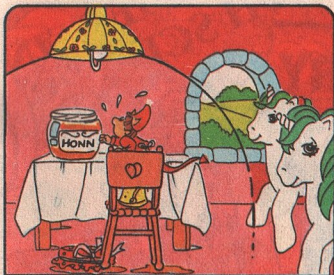
- Der kommer Honeycomb! råbte Peachy i det samme. - Men hun har kun en lille krukke honning med!

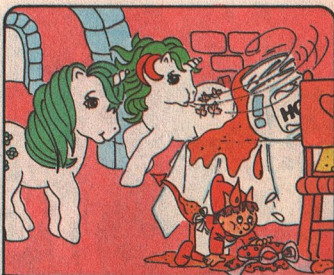
-Det er altså Tippy, der stjæler vores honning! råbte Majesty. -Peachy, find Gusty! Honeycomb, giv mig krukken!

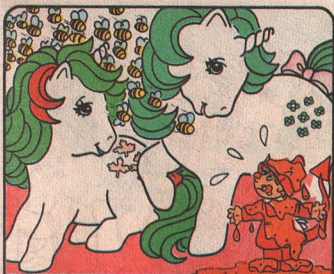
Majesty svingede sit horn rundt - og krukken voksede og voksede og blev kæmpestor! -Sådan! sagde Majesty.

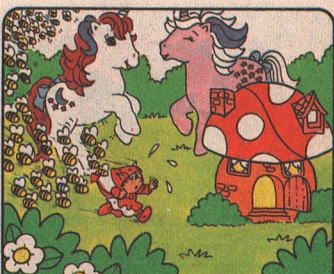
Samme aften kom Tippy listende. -Sikke en stor honningkrukke, klukkede han. -Den er til dig, smilede Majesty...

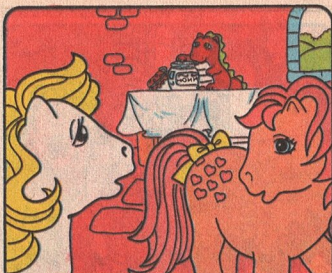
-Pust så, Gusty! råbte Majesty. Gusty pustede, så hårdt hun kunne - og krukken væltede - lige ned over Tippy!

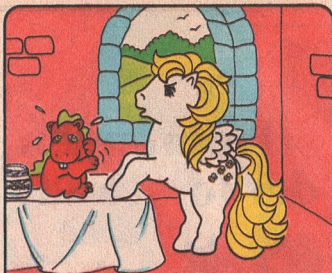
-Jeg er helt smurt ind i honning, vrælede Tippy. -Jeg får det aldrig af igen! -Bjerne hjælper dig nok, sagde Gusty.

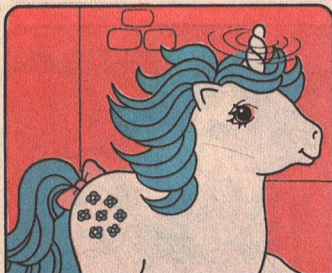
-Nu hugger Tippy aldrig mere honning, lo Moondancer. -Og bjerne kan bringe honningen tilbage til deres bistader.

- En honningkrukke holder ikke længe, sagde Peachy. - Du ved jo, vi elsker honning - især dig!

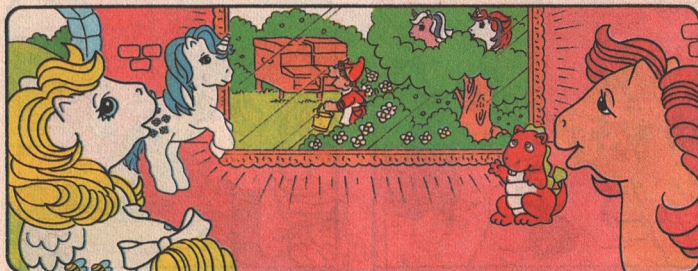
- Hold så op, Spike! sagde Honey Comb.
- Der er ikke honning nok til drager! Bjerne har ikke mere tilbage!

- Det var da underligt, sagde Majesty.
- Der skulle være masser af honning lige nu. Der må da være noget galt!

Så kom Twilight og Moondancer. De havde månekager og stjerne-småkager med - og også noget at fortælle!

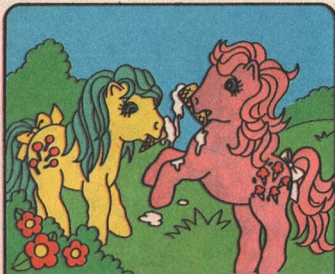

- Kik i dit trylle-spejl og se, hvad vi så i går aftes, sagde Firefly. Og så kikkede Majesty og ponyerne ind i spejlet. - Det er Tippy, den lille frække alf! råbte Peachy. - Og han er ved at hugge honning fra bistaderne!

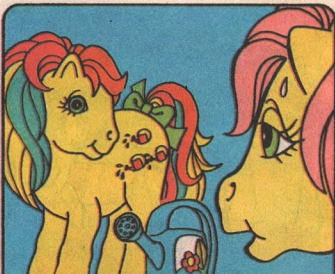
Sommer- uvejr

-Det er alt for varmt til at springe, sagde Lemon Drop. -Tænk at man skulle høre dig sige det, sagde Posey.

-Ih altså, vores is smelter, før vi kan nå at spise dem! klagede Lickety-Split og Tootsie.

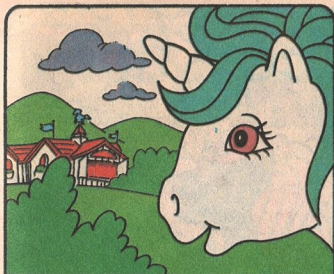
-Jeg skaffer vand til jeres blomster, sagde Trickles. -Pyh, varmt vand, stønnede de små ponyer.

Selv Vandfaldet var ved at tørre ud. -Jeg kan ikke engang få mig en lille dukkert, sagde Bubbles.

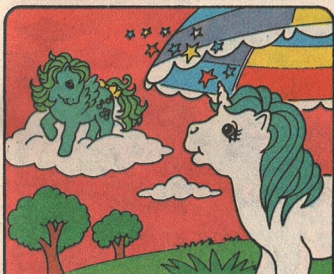
-Majesty, kan du ikke gøre noget? bad de små ponyer. De brugte Confetti's vifter til at holde varmen væk.

- Nu ved jeg, hvad vi gør, sagde Majesty.
- Skynd jer ned i Stalden, så skal I bare se...

- Behøver vi løbe så langt? råbte Tootsie.
- Nej, jeg skal nok gi' jer ly, sagde Parasol
og kom med en kæmpe-parasol.

Medley trommede oppe på skyen. - Trom hårdere! Lav en rigtig sort uvejrssky, råbte Majesty op til hende.

Medley bankede løs på skyen med sine hove. - Ja sådan, råbte Majesty. - Bare lidt endnu - så bli'r skyen sort!

Og nu lykkedes det! Regnen væltede ned fra himlen, og snart begyndte Vandfaldet igen at løbe.

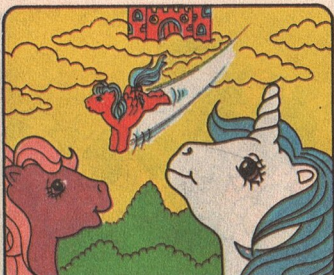

Da regnen holdt op, var alting blevet frisk og grønt, og ponyerne kunne igen nyde den dejlige sommerdag.

Pony- kapløbet

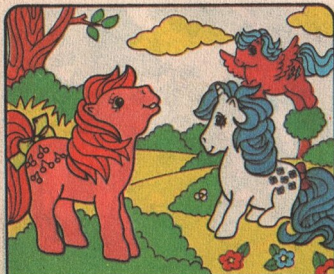
-Se hvor dygtig Firefly er til at slå dobbelte saltomortaler, sagde Lickety-Split og sukkede.

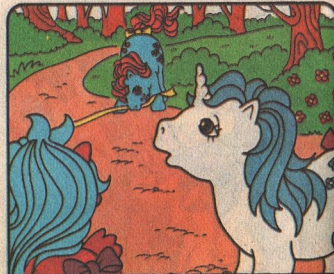
-Jeg tror, jeg er den, der kan flyve hurtigst i Ponyland, pralede Firefly. -Skal vi prøve at løbe om kap?

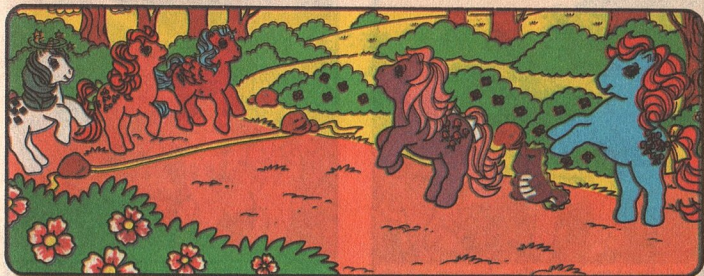
-Nej, for selvfølgelig bli'r det dig, der vinder, råbte Bow Tie. -Vi kan jo kun løbe, men du kan flyve!

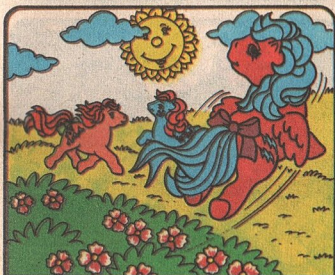
-Er der ingen, der tør? spurgte Firefly. Cherries Jubilee så på Majesty. Så sagde hun: -Jo, jeg tør godt!

-Jeg vidste ikke, Cherries Jubilee ku' løbe så hurtigt, sagde Bow Tie til Majesty. -Vent nu og se, svarede Majesty.

- Er I parate? spurgte Majesty og svingede sit tryllehorn. - I løber ad stien, ned til Sølvstrømmen, gennem Fjerskoven og hjem igen til Drømmeslottet!

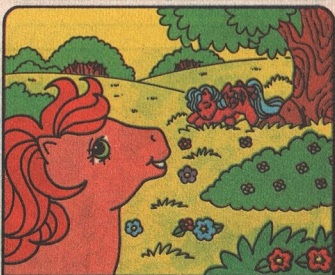
- Du har ikke en chance, råbte Firefly og baskede med vingerne. - Jeg er nede i Fjerskoven på en øjeblik!

Firefly havde ret. Det tog ingen tid, før hun var nede ved Fjerskoven... men hvor var det dog varmt!

- Jeg kan nok nå en lille lur, tænkte hun. - Jeg har så stort et forspring. Og så fløj hun ned under et træ.

Da Cherries Jubilee nåede hen til skoven, lå Firefly i dyb søvn. Cherries Jubilee smilede og løb videre.

Endelig vågnede Firefly. -Jeg tror, jeg går lidt, sagde hun. -Mine vinger er helt stive. Jeg har jo også tid nok!

Lidt efter følte Firefly sig sulten. -Hvor heldigt, tænkte hun, -en eller anden har hængt kirsebær på træerne!

Ponyerne havde set det hele i Majesty's krystalkugle. -Cherries Jubilee er vel nok smart, sagde Bow Tie.

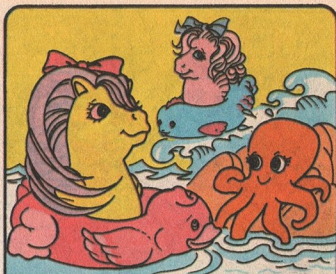

-Jeg må hellere flyve lidt igen, tænkte Firefly, men nu begyndte det at regne, og Firefly blev blæst ud af kurs.

Da hun endelig nåede frem til Drømmeslottet, var Majesty ved at overrække sølvpokalen til Cherries Jubilee. -Har du sovet godt? spurgte Cherries Jubilee. -Jeg håber, kirsebærrene var gode! Efter den oplevelse holdt Firefly op med at prale.

Kong Neptun's konkylie

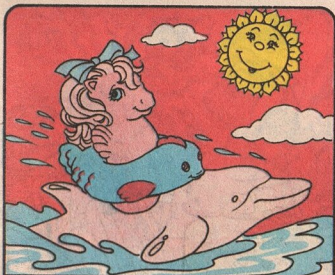
Baby-søponyerne var så travlt optaget af at lege sammen, så de mange gange helt glemte tiden og kom for sent hjem.

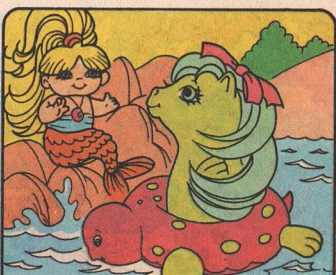
Splasher var ved at øve sig i rygsvømning. Hun hørte overhovedet ikke, at Kong Neptun kaldte på hende.

Sea Star var helt opslugt af at pynte sit slot med muslingeskaller. Hun lagde ikke mærke til, hvor sent det var.

Surf Rider morede sig sådan med at lege med delfinen. Hun tænkte overhovedet ikke på, at hun skulle hjem...

Og Sea Shimmer sad og snakkede med sin veninde, havfruen Merry. De to kunne snakke i timevis - og det gjorde de!

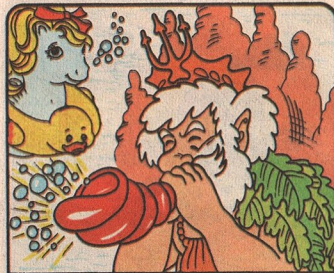
Kong Neptun var klar over, han måtte gøre noget. Han bad alle baby-søponyerne om at komme ned til ham.

- I skal altså komme hjem, når jeg kalder på jer, sagde han. - Jamen vi hører aldrig, at du kalder, sagde Sea Star.

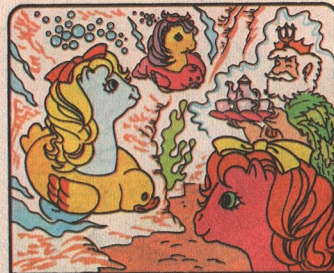
- Vi er altid for langt væk, sagde Splasher. - Ikke mere! svarede Kong Neptun og viste dem en flot konkylie.

- Lyden fra denne trylle-konkylie kan nå frem til jer, ligemeget hvor I er, sagde han. - Og så skynder I jer hjem!

- Vi kommer, så snart vi hører den, lovede Tiny Bubbles, og så svømmede ponyerne lige så langt væk, de kunne.

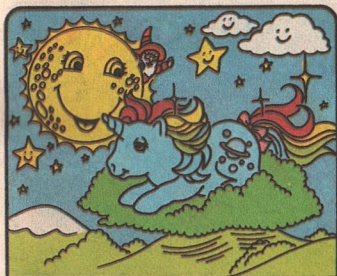

- Vi hører den aldrig helt herude, sagde de til hinanden. Men det gjorde de - og så skyndte de sig hjem til te!

Moonstone og mos-feerne

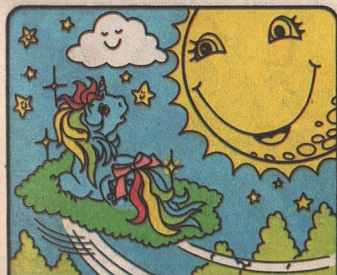
Moonstone lå og hvilede sig på sit leje af mos i skoven. - Jeg drømmer vist, tænkte hun. - Det føles så underligt...

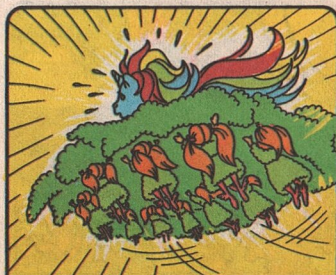
- Hej, Moonstone, råbte Månemanden.
- Pænt af dig at komme forbi. Kikker du ikke lige indenfor, nu du er her?

- Jo tak, svarede Moonstone og rejste sig op. - Det vil jeg gerne! Men i det samme røg hun ind i en træstamme!

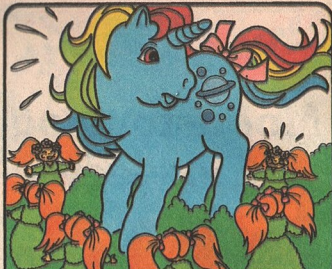
- Sikken en underlig drøm, tænkte hun.
- Jeg drømte, jeg var oppe at flyve... ja, men, det er jeg jo også!

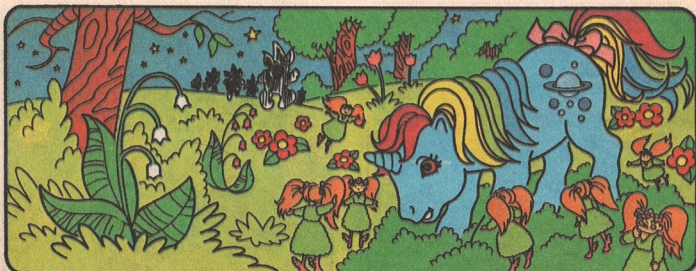
Moonstone anede ikke, at nogle små feer i al hemmelighed var ved at flyve hende hjem til deres land.

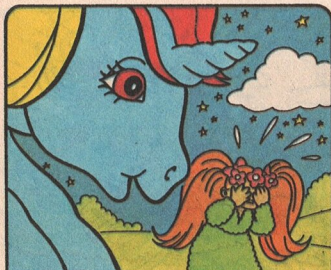
-Jeg drømmer da ikke, sagde hun. -Jeg kan stampe med hovene. Hver gang hun stampede, kom hun nærmere jorden.

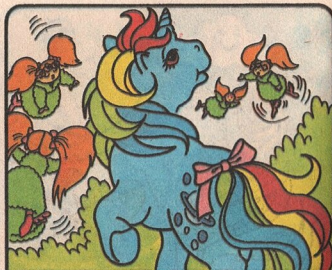
Da hun lidt efter landede, så hun sig forskrækket om. Hun var omringet af nogle bittesmå skikkelser.

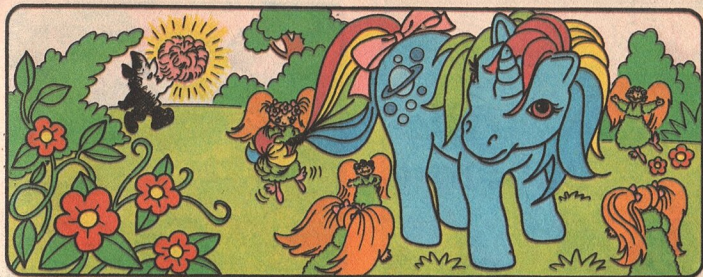
- Hvem er I? Var det jer, der fik min seng til at flyve? spurgte hun. -Vi er mos-feer og... Men feerne blev afbrudt af en høj, skarp stemme. -Jeg sagde jo, I ikke kunne klare det. Mos-nisserne erobrer snart jeres land!

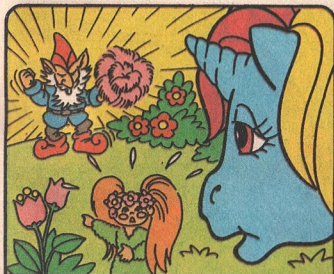
-Åh, hvorfor kaldte Månemanden også på dig? græd en af feerne. -Ellers kunne vi ha' været der nu...

-Været hvor? spurgte Moonstone. -Fortæl mig nu, hvad der er i vejen. Måske kan jeg hjælpe jer.

-Vi ville så gerne bruge din flotte hale som pudderkvast, sukkede en af mos-feerne.
 -Fe-dronningen har brug for nye hjælpere. Og dem, der kommer med den flotteste pudderkvast i aften klokken 12, får jobbet. Og nisserne har allerede en flot pudderkvast...

-Men mos-nisserne er onde, sagde feen.
 -De er bare ude på at fange dronningen og tage vores land fra os.

Moonstone gned sit horn mod mosset, og nu lå der den smukkeste pudderkvast midt i mosset.

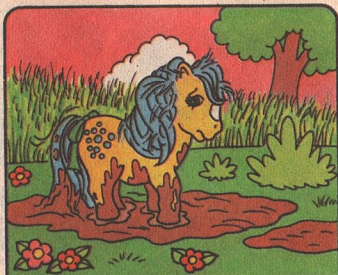

-Giv den til jeres fe-dronning, sagde Moonstone. -Men hurtigt, det er snart midnat. Og så fløj feerne af sted.

Næste nat gik mos-feerne gennem Ponyland. Moonstone var stolt, da hun så dronningens smukke pudderkvast.

Trylle- boblernerne

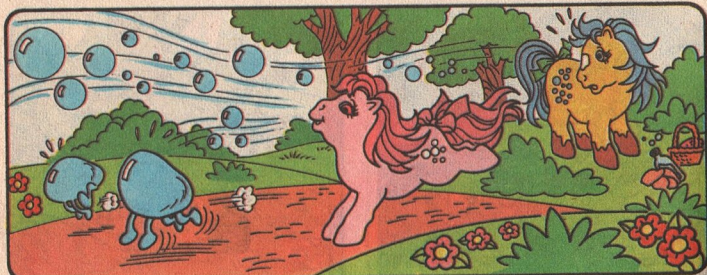
-Hvor ser jeg ud! sukkede Bubbles.
-Mudder over det hele! Jeg skynder mig at få et bad, før de andre ser mig.

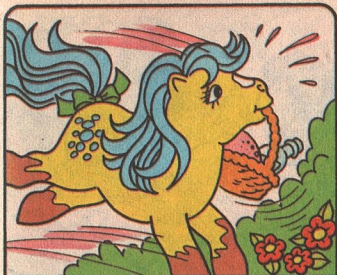
Hun løb hen efter sin svamp og sit skumbad. Baby Cotton Candy så hende og fik lyst til at drille hende lidt.

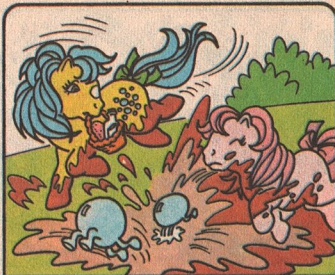
Hun forskrækkede Bubbles, så hun tabte sin kurv. -Se nu, hvad du har gjort, sukkede Bubbles.

-Se, to af boblerne har fået ben, råbte Cotton Candy. -Og de stikker af. Kom, efter dem! Bubbles skulle lige til at sige til Baby Cotton Candy, at hun ikke skulle være så fjolelt. Men så fik hun også øje på boblerne med ben.

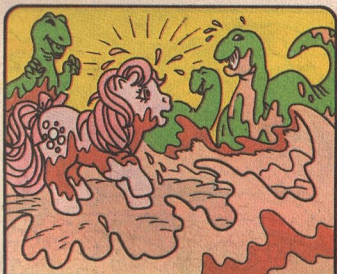
Bubbles lagde tingene tilbage i kurven og skyndte sig efter boblerne. -Hej, trylle-bobler! Vent på mig, råbte hun.

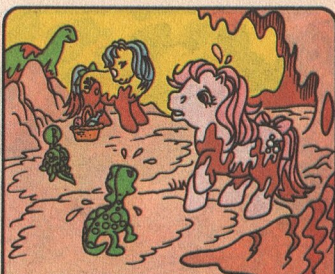
Men de to trylle-bobler løb hurtigere og hurtigere. -Øv, nu bli'r jeg også snavset, sukkede Baby Cotton Candy.

Lidt efter stod de pludselig på et uhyggeligt sted. Overalt dukkede der underlige mudder-uhyrer frem. De to trylle-bobler gik i stykker, og to små øgler sprang ud. -Velkommen til Mudderland, sagde de til ponyerne.

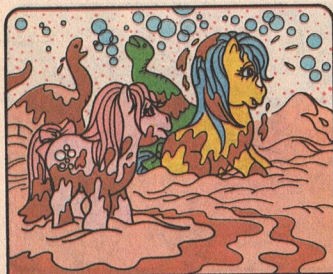
-Her er væmmeligt, græd Baby Cotton Candy. -Jeg vil hjem! Men mudder-uhyrerne grinte bare.

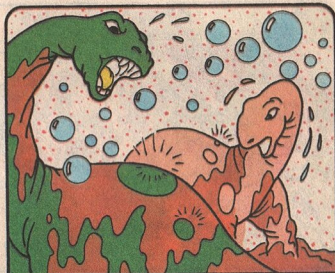
-I kan ikke komme hjem, sagde en af de små øgler. -I bli'r begge to forvandlet til mudderdyr om lidt!

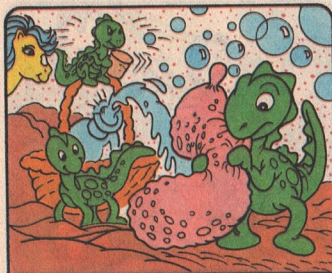
- Det vil jeg ikke, sagde Bubbles. - Jeg kan godt li' at blive mudret til, men jeg vil da ikke altid være indsmurt i mudder. Og jeg vil ikke blive her! Kom, Baby Cotton Candy, vi går hjem! Men mudder-uhyrerne væltede dem ned i muddret.

- Hold så op med det, vrælede Baby Cotton Candy. - Sikke sort og klistret vi bli'r! Uh, jeg vil hjem!

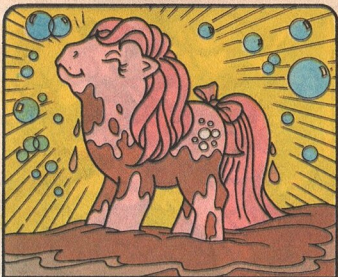
Pludselig væltede det ned med sæbebobler, der landede på mudder-uhyrerne. De blev rasende og begyndte at hyle.

- Se! råbte Bubbles. - En af de små øgler har åbnet min flaske med skumbad! Det er uhyrerne bange for!

- Hvis vi kan få muddret til at forsvinde, forsvinder mudder-uhyrerne også, forklarede de små øgler.

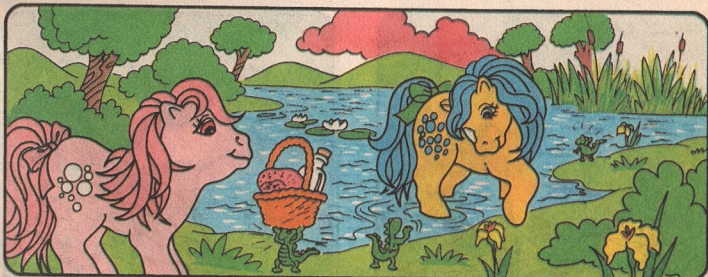
Baby Cotton Candy lukkede øjnene fast i.
-Lad ikke flasken med skumbad blive tom, ønskede hun...

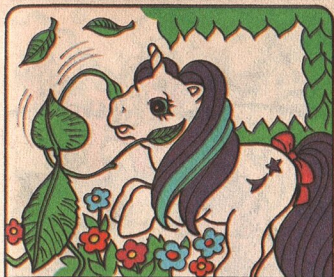
Bubbles tog sin flaske med skumbad og hældte det ud i mudderet. -Så hopper vi rundt i det, råbte hun.

Baby Cotton Candy sprang rundt og fik masser af skumbobler til at lande på mudder-uhyrerne. Og snart var uhyrerne helt forsvundet, og muddersøen var forvandlet til den dejligste sø. De små øgler jubede.

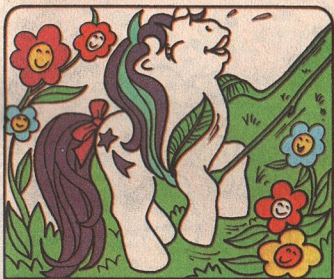
-Tak, fordi I fik de væmmelige mudder-uhyrer væk, sagde de små øgler. -Vi vidste, vi bare skulle finde jer og jeres bobler - så ville de forsvinde. -Det var godt, vi kunne hjælpe jer, sagde ponyerne. -Men nu må vi se at komme tilbage til Ponyland. Behold I bare kurven med skumbad!

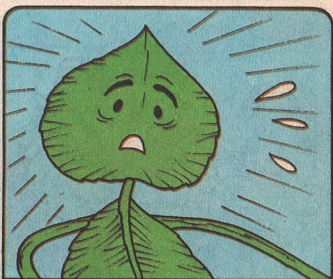
-Hvem er du? hviskede Baby Glory for-
skrækket, og pludselig greb bladene ud
efter hende.

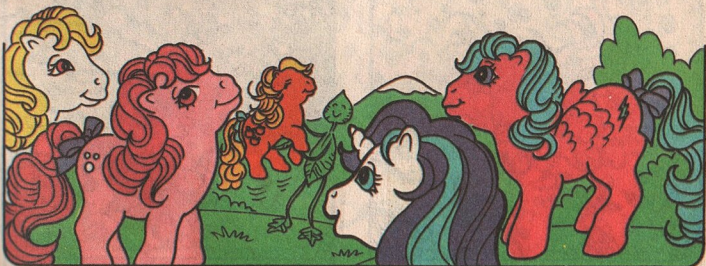
-Ingen ved, hvem nogen er, vrissede
bladet. -Hvis jeg skal blive her, skal du
også...

Nu begyndte bladet at løfte Baby Glory op
fra jorden. -Hihi, du kilder mig, lo den
lille pony.

-Jeg har aldrig fået nogen til at le for. Jeg
hedder Vrisse-vedbend, så jeg plejer altid
at være gnaven, sagde bladet.

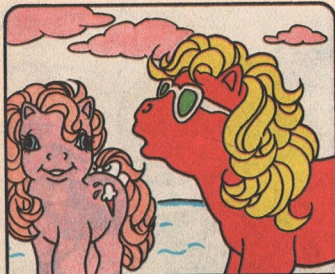

Nu kom Baby Glory's venner. De havde været ude og lede efter hende. -Vrisse, prøv at kilde
mine venner, tiggede Baby Glory. -Kun hvis I lover at komme og lege med mig en anden
gang, sagde Vrisse. -Det lover vi, sagde alle baby-ponyerne.

Sne og solbriller

Baby Lickety-Split og Baby Shady gik og ledte efter vinter-engkabbelejer ude på Blomstermarken.

-Jeg kan ikke se nogen, sukkede Baby Lickety. -Prøv at se gennem dine solbriller, Baby Shady!

-Jeg kunne se et blomsterhus under et kristtorn-træ, sagde Baby Shady. -Kom lad os prøve at finde det!

-Var det lavet af engkabbelejer, spurgte Baby Lickety. -Nej, men der må være en grund til, at jeg så det.

-Se, her er kristtorn-træet, sagde Baby Lickety. -Men der er ikke noget blomsterhus. Dine solbriller har vist taget fejl.

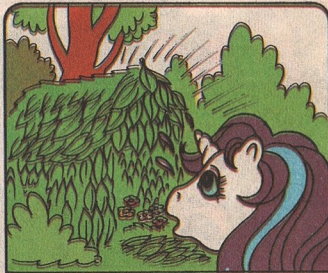
Baby Glory og Vrisse

Baby Glory var bange. Hun var faret vild i skoven, og nu begyndte det at regne! Hvad skulle hun gøre?

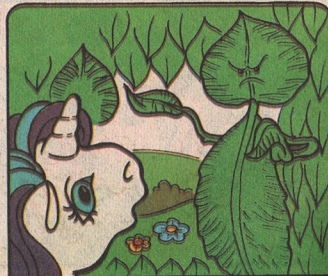
- Åh, bare jeg i det mindste kunne finde et sted, hvor jeg kunne stå i ly, tænkte Baby Glory.

Og i næste øjeblik blev regndråberne fra hendes manke til et lille hus, der var helt dækket af blade.

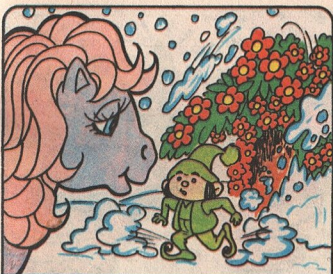
Baby Glory krøb indenfor. Der var dejligt varmt, og der var blomster overalt derinde.

- Hvor er her kønt, sukkede Baby Glory.
- Kønt? sagde en gnaven stemme. - Ikke hvis man er tvunget til at blive her!

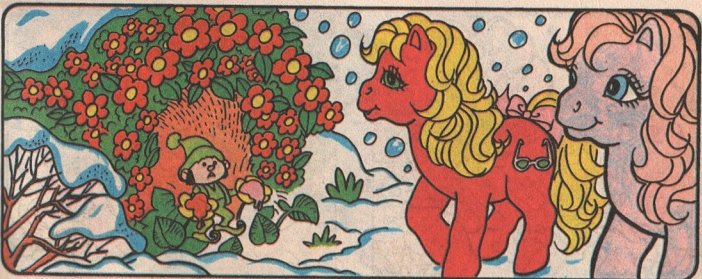
I det samme røg der to små grønne hænder ud fra en snedrive og rørte ved Baby Lickety-Split. - Se, hviskede hun til Baby Shady. - Hvem er det? - Hvad er hvad? Jeg kan ikke se noget, sagde Baby Shady. - Så tag solbrillerne af, råbte Baby Lickety.

- Øv, det er ikke rigtige isvaffer. De sidder på en pony! Så har jeg ikke tryllet rigtigt, sagde en lille nisse...

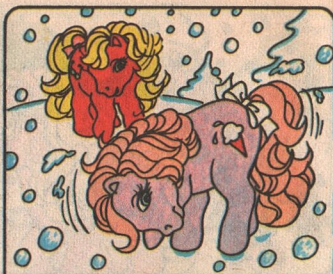
... der kom ud fra et blomsterhus. - Vi bli'r jaget væk fra Nisseland nu! Vi skulle ikke ha' spist al den is!

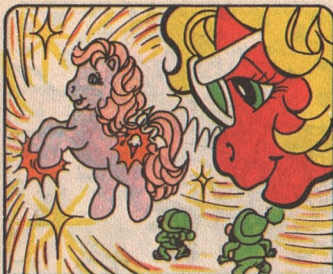
Nu kom der flere nisser frem. - Vi sku' ellers ha' passet på isbøden ved optøget i dag, græd den grønne nisse. - Men vi kom til at spise al isen. Vi prøvede at lave noget mere, men vi er kun baby-nisser, så vores trylleformular virker ikke rigtig endnu. Se, det er alt, hvad vi har lavet!

-Vi må bruge trylle-drikken, sagde en anden nisse. - Nej, vi må ikke bruge den til os selv, sagde hans venner.

-Vi er også kun babyer, forklarede Baby Lickety. -Men Baby Shady's trylleri virkede før. Hun så jeres blomsterhus.

Baby Lickety smilede. -Jeg prøver at lave noget is. Tag solbrillerne på, Baby Shady, og tænk så på isvaffer.

-Det gik! lo nisserne. -Se alle de isvaffer. Nu kan vi tage hen til optøget. Men vi må også give jer noget!

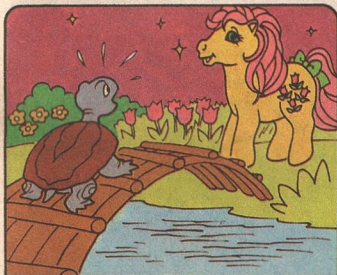

-Vi gi'r jer lidt af vores trylle-drik, sagde en nisse. -Jeg hælder noget ned i kurven her - ønsk så! Og pludselig var hele kurven fuld af engkabbelejer! -Så var det derfor, jeg så huset i mine solbriller, lo Baby Shady.

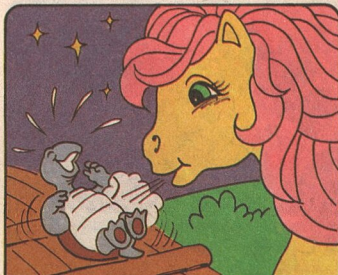
Posey og de lyseblå sommerfugle

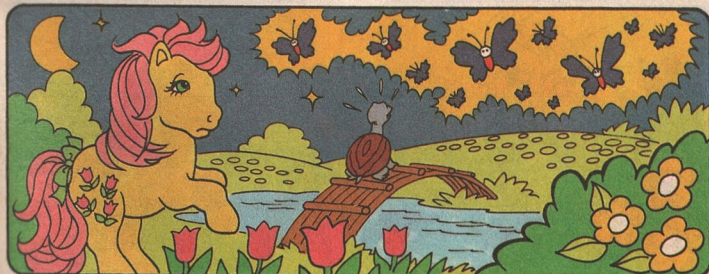
- Det er helt mørkt, Posey. Bli'r du her hele natten? spurgte den lille skildpadde, der sad ude i dammen.

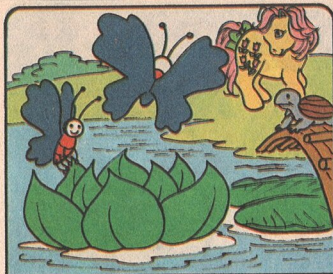
- Hej Tommy - eller er du Terry? spurgte Posey. - Jeg er... Men skildpadden lod ham ikke tale færdig.

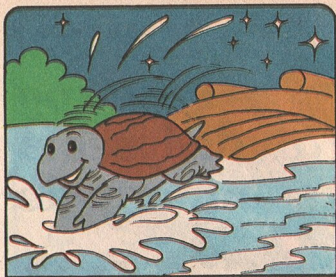
- Jeg kan ikke huske, hvem jeg er, sukkede skildpadden. - Så er du altså Terry, sagde Posey og pustede ham på maven.

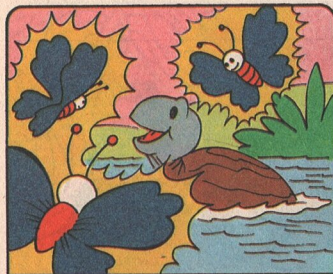
- Ja, du har ret. Jeg er kilden, så jeg må være Terry. Bli'r du her hele natten? - Nej, jeg står bare og venter på, at mine nat-tulipaner vågner op, forklarede den lille pony. - De dufter så dejligt, når de først er vågnet. - Se, Posey - sommerfuglene! sagde Terry ivrigt.

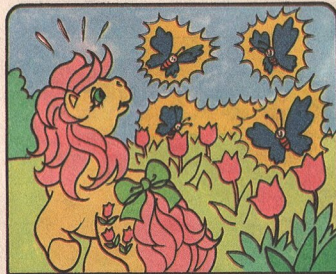
Sommerfuglene slog sig ned på åkanderne. - Hvor er de kønne, sagde Posey. - De venter også på, at nat-blomsterne vågner.

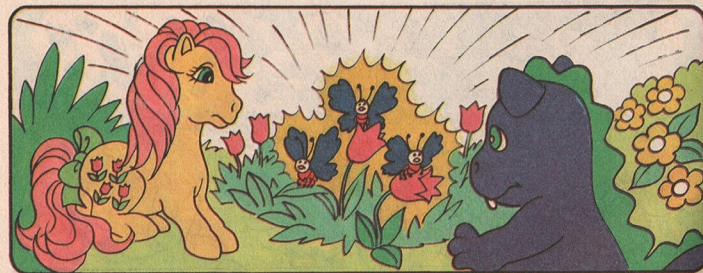
Terry sprang ned fra den lille bro for at kikke nærmere på de smukke sommerfugle, der flagede omkring.

- Go'aften, skildpadde, sagde sommerfuglene. - Har du lyst til at lege ta'fat på åkande-bladene sammen med os?

- Det vil jeg da gerne, sagde Terry. Imens stod Posey og lyttede til nogle af de andre sommerfugle.

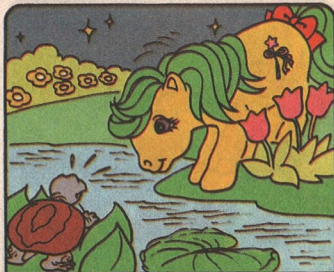
I det samme kom baby-dragen Spike farende. - Jeg har ledt efter dig alle vegne, Posey, pustede han. - Shh! hviskede Posey. - Prøv engang at lytte til sommerfuglene. De snakker om Megan. En eller anden har fanget hende.

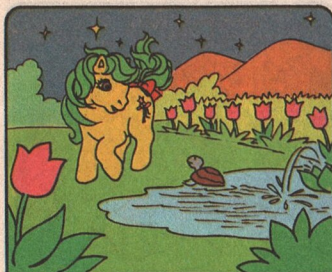
- Det her er noget helt specielt - vi skal jo redde Megan, sagde Sweetie. - Og du kommer med os. Vi skal bruge drage-ånde. - Det er i orden, sagde Spike. - Jeg er da heller ikke bange for Trylle-bjerget.

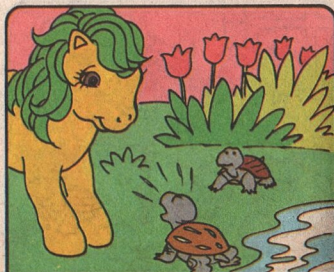
- Posey har vist midnats-fest, lo Magic Star, da hun så ud af sit vindue. - Jeg vil også være med!

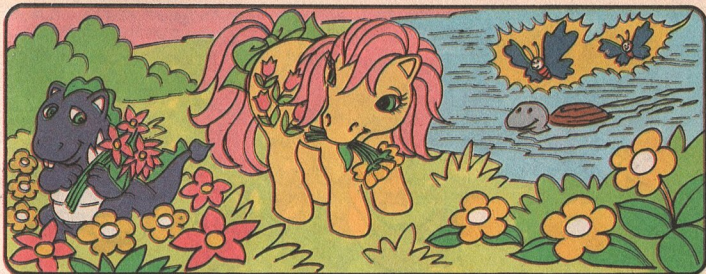
Magic Star skyndte sig ned til Poseys have, men nu var Posey og de andre forsvundet. Kun Terry var tilbage.

- Hej, Terry - eller er det Tommy? sagde Magic Star. - Jeg troede, Posey var her! - Hun skulle redde - jeg kan ikke huske...

- Så er du altså Terry, sagde Magic Star. - Men er du sikker på, Posey sku' redde nogen? I det samme kom Tommy luntende.

En af sommerfuglene sagde: -Jamen hvis der nu gik én forbi det hule træ med de rigtige ting... - Du mener tre gule blomster og syv lyserøde? spurgte en anden. -Ja, og så lidt drage-
 ånde og masser af søde kager...

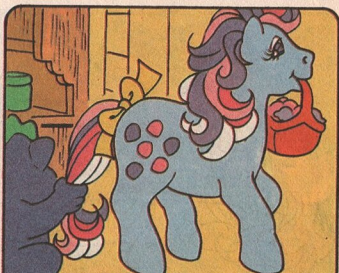
- Så ville klippen dukke op af jorden, en dør i klippen ville åbne sig, og Megan ville være fri. Fri ligesom os!

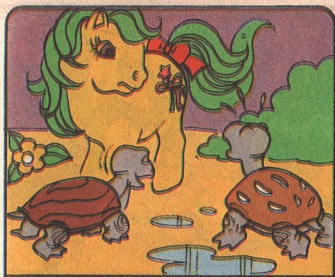
-Vi løber hen til Sweetie, sagde Posey.
 -Hun har masser af kager. Spike nikkede.
 -Ja, og så finder vi det hule træ.

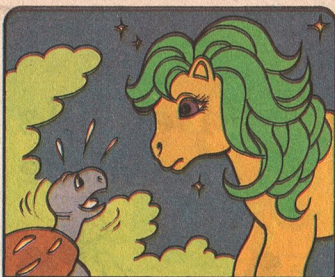
- Der er kun ét hult træ, sagde Sweetie, da Posey havde fortalt hende, at Megan var blevet taget til fange.

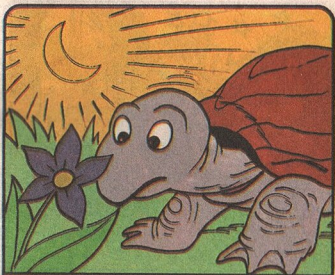
- Det står halvvejs oppe ad Trylle-bjerget.
 -Jamen, Sweetie, der må vi jo ikke gå op, indvendte Spike.

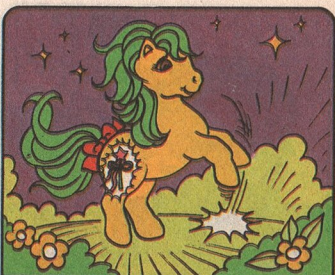
- Hun skulle redde Megan, sagde Tommy.
- Jeg lå og snuede under broen, men jeg hørte nogen sige, at Megan var fanget.

- Megan er kommet sikkert hjem for længe siden, sagde Magic Star. - Tickle hjalp hende. Hvem sagde, hun var fanget?

- Jeg så ikke, hvem det var; jeg hørte det bare, sagde Tommy. - De var helt lyseblå og fløj rundt, sagde Terry.

- Var det sommerfugle? spurgte Magic Star ivrigt. Terry nikkede. Tommy gispede: - Se på din stjerne-tryllestav, Magic Star!

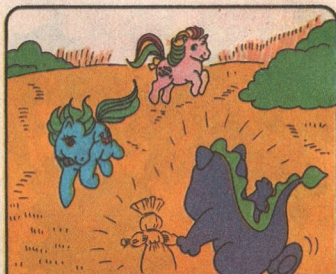
Og pludselig stod Posey, Sweetie og Spike ved siden af Magic Star. - De blå sommerfugle var nogle små uartige Nat-affe, der prøvede at komme ind i Fe-land gennem Trylle-bjerget, sagde Magic Star. - Men Megan er kommet hjem igen. - Og det er vi også, lo Spike.

Lidt efter legede Spike inde i laden med hø-nissen og dens venner. - Hvem kan liste op bag fugleskræmslet og sige: »Hø-nisse!«, før han når at vende sig? spurgte hø-nissen. - Hvis han ser sig omkring, så stå helt stille. Man skal komme tilbage, hvis han ser én bevæge sig.

Spike nåede at liste helt op til fugleskræmslet. - Hø-nisse! hviskede han og fniste, og fugleskræmslet smilede.

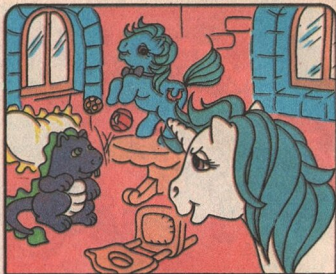

-Vi må hellere ta' ud til marken igen, sagde hø-nissen så til Spike. - Hold mig nu bare forsigtigt i hånden...

- Hvor har du været henne? spurgte Baby Lucky. - Jeg har lært en stille-leg, svarede Spike. - Lad os ta' hjem til slottet sammen med min lille ven her. Og så legede de ellers stille-leg hele eftermiddagen...

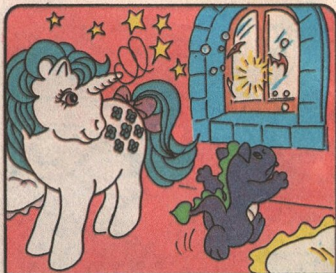
Den lille hø-nisse

- Hvad er det for en larm, Spike? spurgte Majesty. Hun kom farende ind i Tronsalen, hvor baby-dragen og Baby Lucky løb rundt.

- Se, Majesty! råbte Baby Lucky. - Jeg skal sparke en af boldene tilbage til Spike og så...

Majesty svingede sit tryllehorn, og bolden blev forvandlet til en boble, der ramte vinduet og forsvandt.

- Det var min bedste bold! skrålede Spike. - Og den ville ha' ødelagt mit bedste vindue, sagde Majesty strengt. - Se nu at få ryddet op herinde og løb så ned til kornmarken med Baby Lucky og spil fodbold. Kornet er blevet stakket, så dér kan I ikke lave ulykker!

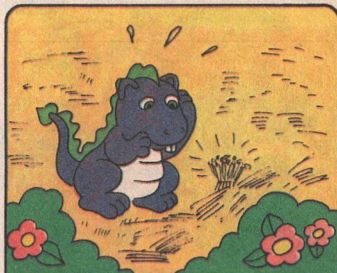
-Av, kornstubbene stikker i fødderne, råbte Baby Lucky. -Der er Windy, sagde Spike. -Hende gør det ikke ondt på.

-Du skal sætte hovene forsigtigt ned, sagde Windy. -Det tænker sådan en baby-pony da ikke på, sagde Spike.

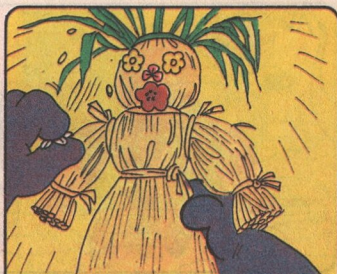
-Jamen, det kan han lære, sagde Windy. -Følg efter mig, Baby Lucky, og gør som jeg. Spike sukkede -han elskede larm.

-Man kan også ha' det sjovt uden at larme, hviskede en stemme ved Spike's fødder. -Korn kan da ikke tale...

-Nå, det kan det ikke? Så vend mig om, hviskede stemmen. -Men forsigtigt! Den lille drage vendte neget om og...

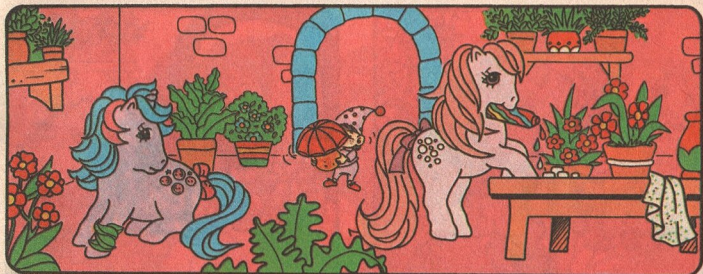

-Er du levende? spurgte Spike. -Jeg er en hø-nisse, lød svaret. -Kom, så kan jeg lære dig at lege stille-leg!

Spøgelses- bakken

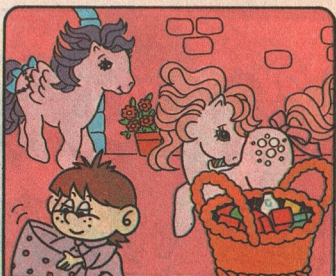
- Du må hellere blive indendørs et par dage, Buttons, sagde Cotton Candy. - Dit ben er hævet, så du må hvile det.

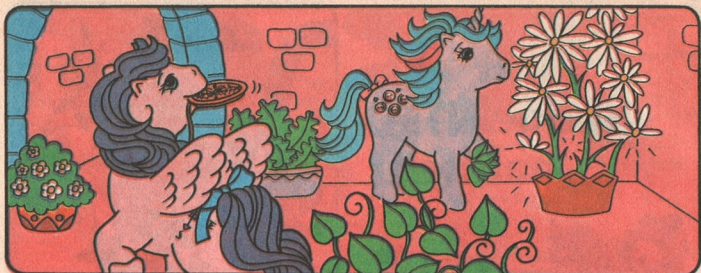
Cotton Candy tog nogle store blade fra en af sine læge-urter og bandt dem rundt om Button's ben. - Det føles allerede meget bedre, sukkede Buttons. - Tak skal du ha'! I det samme vandrede en lille alf ind. - Jeg ville høre, om du ikke ku' hjælpe mig, spurgte han.

- Min ven er... er kommet til skade med sit ben, forklarede han. - Han kan slet ikke gå. Ku' du ikke ta' og se på ham?

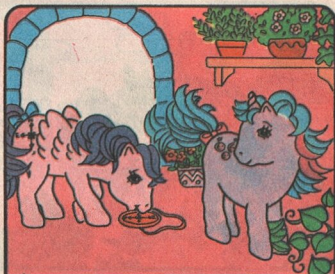
- Det skal jeg nok, svarede Cotton Candy.
- Buttons, North Star bli'r hos dig. Spis tre stykker sukker til frokost.

Da Cotton Candy og alfen var taget af sted, så North Star sig omkring. - Hvad ville den alf egentlig? spurgte hun Buttons. - Der er noget galt. Den paddehat han bar på, var garanteret fra Spøgelses-bakken. Lad mig se, hvad mit kompas viser os.

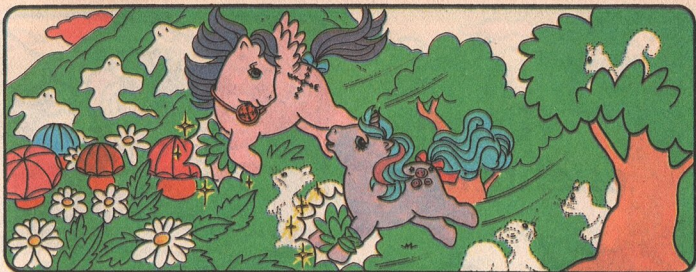
North Star lod kompas-nålen snurre rundt. - Se hvad der sker, når jeg lægger kompasset der, hvor alfen gik!

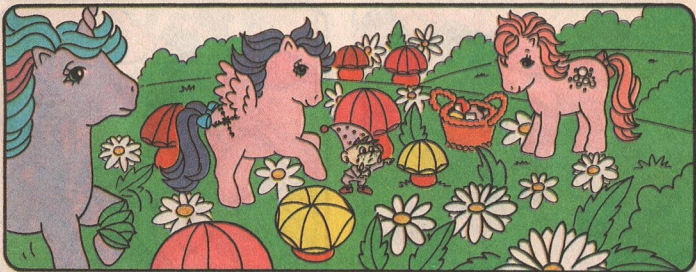
- Han må være kommet fra Spøgelses-bakken, sagde Buttons. - Nu tog han Cotton Candy med. Hvad mon han er ude på?

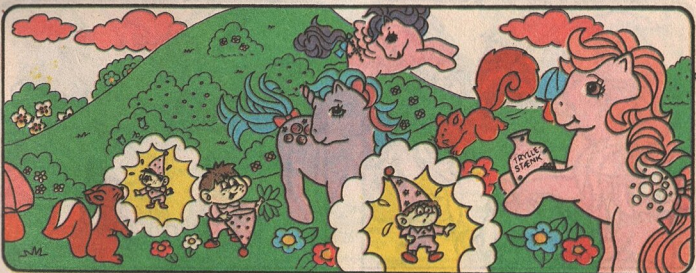
- Hvis Cotton Candy træder på en trylle-bellis, bli'r hun forvandlet til et spøgelse, sagde North Star fortvivlet. - Vi må finde hende! - Alf'en tog nogle af de her blade, sagde Buttons. - Vi ta'r også nogle med. - Det er ekspresblade, gispede North Star, da de kom udenfor.

-Kompas, vis os en genvej til Spøgelses-bakken, sagde North Star. -Jeg tror, vi når frem før allen; han må ha' gemt sit ekspres-blad i huen. Så virker det ikke så hurtigt som vores, forklarede hun til Buttons, mens de fór af sted.

North Star og Buttons landede ved Spøgelses-bakken, lige før Cotton Candy og allen ankom. -Jeg vidste ikke, at det var trylle-bellis, græd allen. -Men da vi gik forbi dem, blev mine venner forvandlet til paddehatte. Men det turde jeg ikke sige til Cotton Candy...

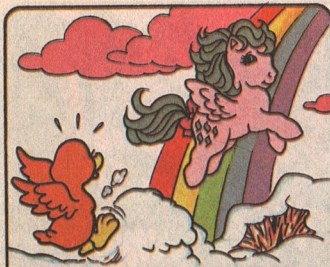

-Et par dråber af det her skal nok få dine venner tilbage og få trylle-bellisserne til at forsvinde, sagde Cotton Candy. Og nu kom alfens venner frem igen, og ponyerne skyndte sig hjem, så Buttons kunne nå at få sine sukkerbidder til frokost.

Kæmpe snehunden

Det havde sneet så meget, at de små ponyer ville holde konkurrence om, hvem der kunne lave den største snemand.

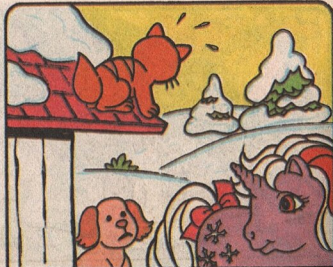
- Sprinkles, skynd dig at finde Megan, snadrede Duck Soup. - Hun kan hjælpe os med at lave en kæmpe snemand!

- Først laver vi en stor snebold, sagde baby-ponyerne. - Og så ruller vi den ned ad bakken, så den vokser undervejs.

Snowflake og Powder sagde, at de ville være dommere, og så gik de i gang med at lave specielle sne-sløjfer til præmier.

- Må jeg lave en snehund? bjæffede Brandy. - Så får jeg en ny ven - Twinkles hader sne. - Gør bare det, lo Powder.

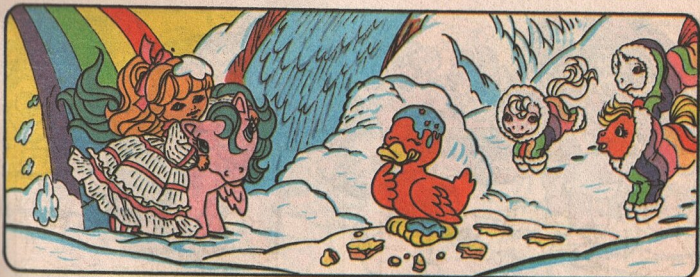
Baby-ponyerne havde lige trillet deres snebold ned ad bakken, da de så Sprinkles komme på Regnbuen sammen med Megan. -Uhh, snebolden ruller lige hen mod Vandfaldet, skreg baby-ponyerne. -Pas på, Sprinkles!

Sprinkles landede med et sæt ved siden af den store snebold. Megan røg ned i den. - Åh nej, min kage! råbte hun.

- Det er en lækker kage, sagde Duck Soup og tittede frem under glasuren. - Jeg kom vist til at sluge det meste!

-Er der sket noget, Megan? Det må du undskylde, vi vidste ikke, at snebolden ville trille så hurtigt. -Sådan nogle babyer, vrissede Sprinkles. -I fik Megan til at tabe Brandy's fødselsdags-kage. -Det gør ikke noget, lo Megan. - Det var jo et uheld!

- Åh nej! Vi har helt glemt Brandy's fødselsdag, sukkede Baby Blossom. - Det er i morgen, og vi har ikke nogen gave til ham. - Og nu spiste jeg hans kage, sagde Duck Soup. - Vi hjælper ham med at bygge en kæmpe sneemand! Så vinder han alle præmierne, råbte Megan.

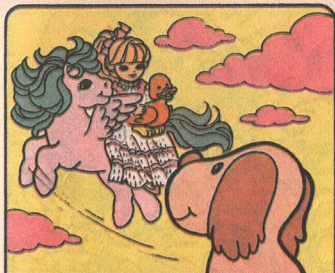
Da de fandt Brandy, prøvede han stadig væk at lave en snehund. - Men den bli'r ved med at falde sammen, bjæffede han.

- Lad os gå over til Børnehaven og starte forfra med en hel ny snebunke, foreslog Baby Moondancer.

Det var meget sent, da Megan endelig lagde sidste klump sne på snehunden. - Sådan, lo hun. - Det er nok den største snehund, nogen har set! Powder og Snowflake overrakte præmierne til Brandy. - De er alle sammen til din fødselsdag i morgen, forklarede Sprinkles.

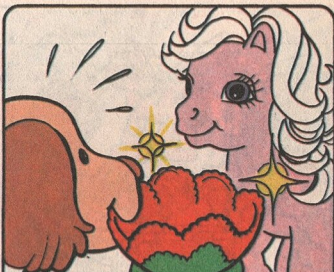
Lidt efter fløj Sprinkles Megan hjem. - Jeg er for træt til at gå hjem, sagde Brandy. - Kan jeg sove i Børnehaven?

- Det kan du godt, så skal vi rigtig hygge os, fnisede baby-ponyerne. - Kom, vi hjælper dig ind med præmierne...

Baby Shady og Baby Lickety var glade for at se Brandy. - Vi blev inde, for vi er forkølede, sagde Baby Shady.

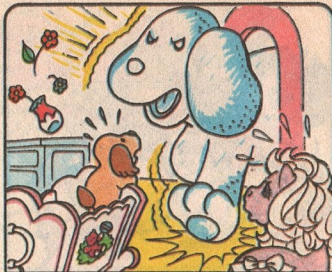
- Se mine fødselsdagsgaver, gødede Brandy. - Skålen er den flotteste gave. Nu fik Baby Lickety pludselig en idé...

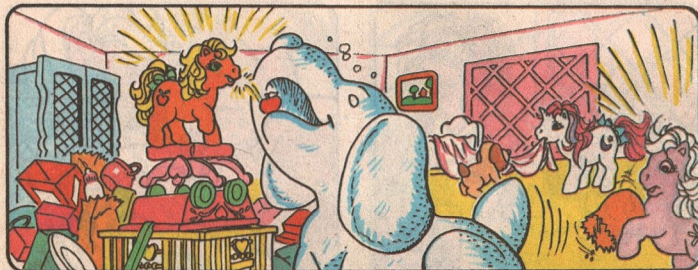
Senere da alle lå og sov, stod Baby Lickety-Split og Baby Shady op. - De blomster-trylledråber, som vi gemte til et ganske særligt ønske, hælder vi i Brandy's skål og lader ham ønske, hviskede Baby Lickety. Så vækkede hun Brandy. - Ønsk dig noget, Brandy.

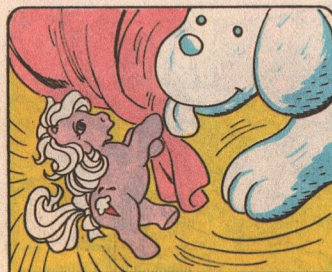
-Jeg ønsker, min snehund var levende og herinde, mumlede Brandy søvnigt. Lige med ét rystede hele Børnehaven!

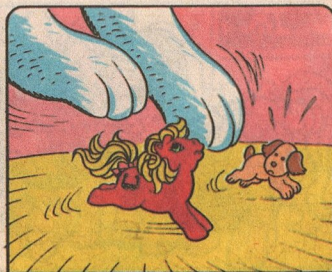
Døren sprang op, og ind lunte snehunden. -Jeg er sulten, sagde han med en dyb stemme. -Gi' mig noget mad.

Nu var alle baby-ponyerne lysvågne, og de skyndte sig at skaffe mad til snehunden. -Vi har taget al maden, nu er der ikke mere, sagde Baby Applejack og gav det sidste æble til snehunden. -Jeg fryser, dæk mig til, sagde snehunden.

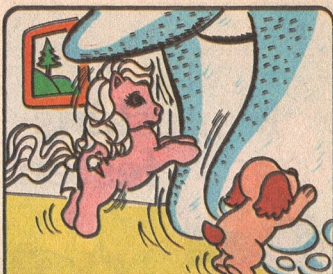
-Nu har jeg det varmt, ta' med mig ud og leg, sagde snehunden og så ned på Baby Lickety. -Du ser sød ud, skal vi lege?

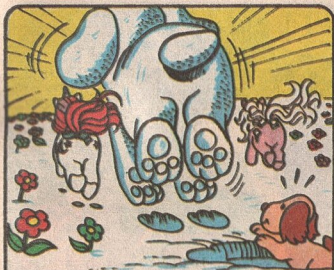
-Han er alt for stor, hvinede Brandy. -Jeg må ønske ham væk. -Ønskedråberne er brugt op, sukkede Baby Shady.

Så fik Baby Lickety en anden idé! - Jeg tar ham med til alferne, der gav os ønske-dråberne, sagde hun. - De ved måske råd.

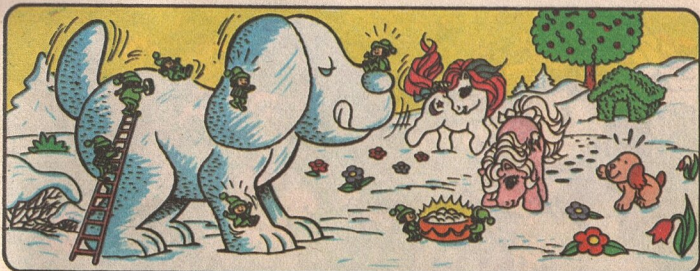
-Det er helt mørkt udenfor, sagde Baby Moondancer. -Jeg kommer med og lyser for jer. -Jeg vil også med, bjæffede Brandy.

Nej, hvor kunne snehunden løbe hurtigt! Hans fødder lavede store huller i sneen, og Brandy faldt hele tiden ned i dem.

Henne ved alfe-huset var der bælgmørkt, så Baby Moondancer svingede sit horn, og straks kom der lys i skyen ovenover!

Da alferne så snehunden, ville de hellere end gerne have ham. - Han spiser altså en masse, advarede Baby Lickety. -Jamen vores gryde bli'r aldrig tom, sagde alferne. - Han kan bo under træerne - der er altid varmt. - Sikken en fødselsdag, lo Brandy, da han og de andre løb hjem,

Måneskins- festen

En aften lå Lemon Drop i sin seng i Stalden og kunne ikke falde i søvn. Hun vendte og drejede sig...

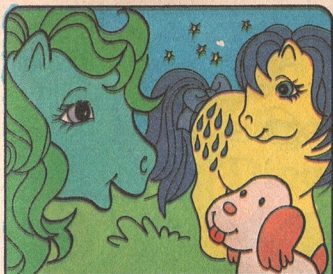
Til sidst stod hun op af sengen og gik hen til vinduet. Hun kikkede ud på himlen, der var fyldt med stjerner.

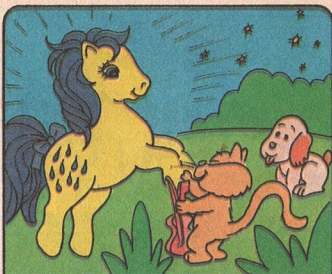
- Skynd dig og kom, Brandy, sagde Lemon Drop. - Jeg kan høre musik, og Medley flyver sin vej. Vi følger efter hende!

- Bare Medley ville lade være med at flyve så hurtigt, mumlede Lemon Drop. - Jeg kan næsten ikke følge med. Kom, Brandy - bare hæng på... Hov, se der! Gårdmand Gumle's dyr holder fest!

-Hvad laver I her? spurgte Medley for-
bavset. -Jeg kunne ikke sove, så vi fulgte
efter dig, sagde Lemon Drop.

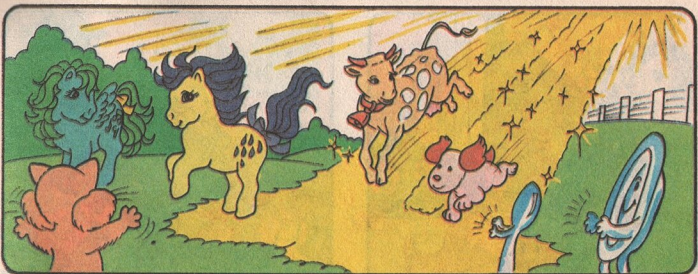
-Alle Medley's venner er velkommen,
spandt katten med violinen. -Det her er
vores årlige gårdfest. Kom og dans!

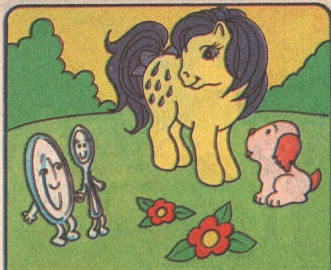
-Spil »Du gamle måne«, sagde koen til
katten, og katten filede løs. Koen dansede
til musikken, og til sidst...

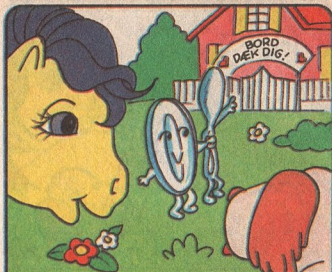
... sprang den helt op over månen! -Det
kan man da kalde en kovending, bjæffede
Brandy og grinde.

-Hvorfor springer I ikke alle sammen over månen? spurgte katten. -I skal bare fange en må-
nestråle til at komme ned på! Så det gjorde de! Da de kom ned igen, stod katten og skeen og
tallerkenen og klappede ad dem.

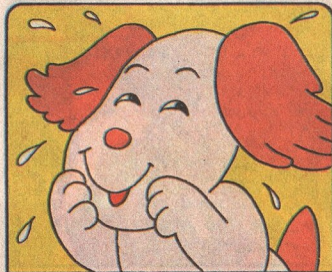
- Ih, hvor var det sjovt, råbte Brandy. - Skal I ikke også prøve? spurgte han skeen og tallerkenen.

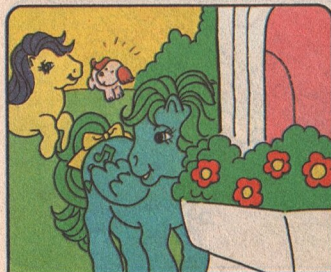
- Nej, vi har ikke tid, vi skal giftes, sagde tallerkenen. - Og bagefter skal vi bo derovre, råbte skeen og pegede...

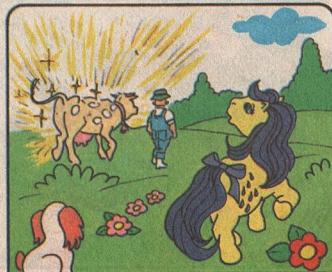
- Jamen så farvel, og held og lykke, råbte Lemon Drop. og katten spillede en bryllupsmarch for skeen og tallerkenen.

- Tænk at en ske og en tallerken bli'r gift, bjæffede Brandy og lo, så tårerne sprang. - Sikken et par!

Lemon Drop gabte. - Jeg tror, vi skal se at komme hjem, sagde hun. - Nu tror jeg nok, jeg kan falde i søvn!

Næste morgen troede Lemon Drop og Brandy, de havde drømt det hele - indtil de mødte koen, der var dækket af måneskin!

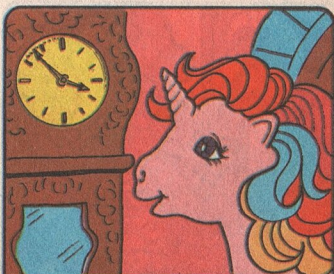
Den mærkelige hr. Ding-Ding

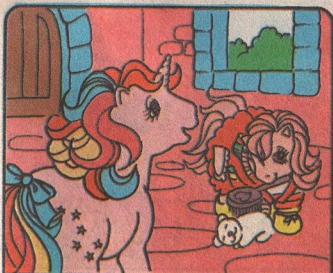
- Jeg har tabt Fjolle, sagde Baby Blossom ærgerligt. - Jeg ved, jeg puttede ham i lommen på mit klovnetøj!

- Jeg kan ikke finde Dryppe, sukkede Baby Lemon Drop. - Hvem er Dryppe? spurgte Powder. - Min snemand.

- Hvis I ikke finder dem inden fire, holder vi fest uden dem, sagde Galaxy. - Husk Prins Stjernestøv kommer!

- Hvor lang tid er der til klokken fire? spurgte Baby Cotton Candy og fortsatte: - Mere end tyvetti minutter?

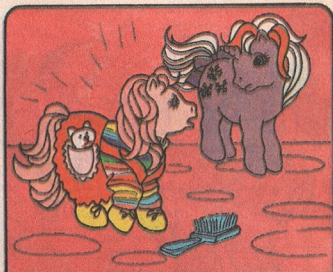
- Nej, kun syv, lo Galaxy. - Når uret slår fire slag, skal I komme ned i festsalen. Husk nu at være præcise!

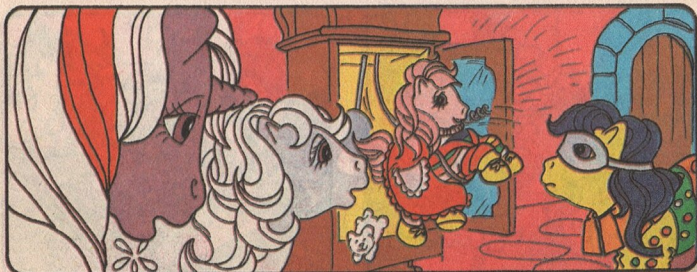
Nu kom Applejack farende og råbte: -Billy Kanin siger, at Fjolle og Dryppe tog en gyngetur på pendulet i det store ur, og så blev de smækket inde! Powder gik over til uret og åbnede det. Hun lo højt og sagde: -Ja, se!

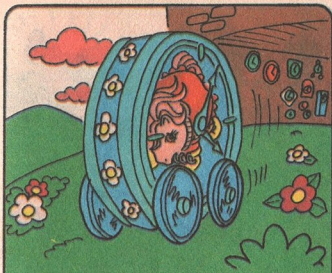
Baby Blossom og Baby Lemon Drop løb hen og hjalp deres legetøjs-venner ud af uret, netop da det begyndte at slå.

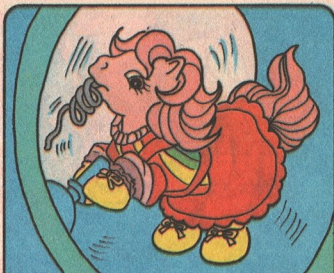
-Det sagde ding-ding-ding! sagde Baby Cotton Candy. -Der manglede et slag! -Er du sikker på det? spurgte Powder.

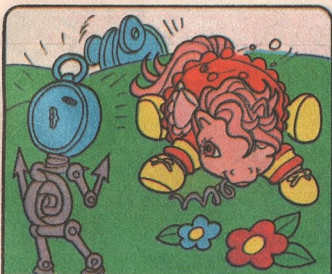
-Klokken fire lyder sådan her: ding-ding-ding-ding! sagde Baby Cotton Candy bestemt. -Jeg kan nemlig tælle, at du ved det! Men se, der ligger en lille fjeder på gulvet. Den må være faldet ud! Da hun samlede fjederen op, blev hun pludselig trukket ind i uret.

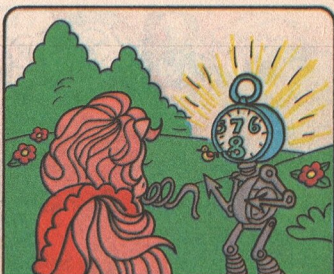
Pendulet svingede Baby Cotton Candy rundt, og kastede hende til sidst ind i et rullende ur, der trillede...

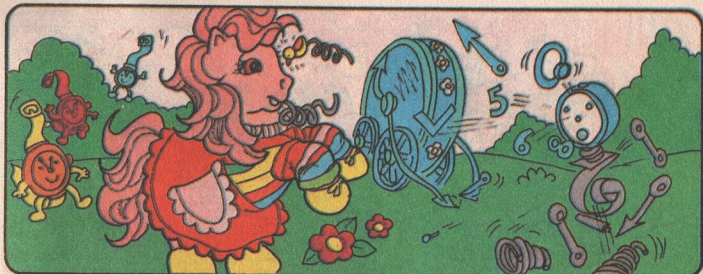
... ned ad bakke i fuld fart. - Stop! Jeg bli'r svimmel! råbte Baby Cotton Candy og trak i bremsen. Uret stoppede...

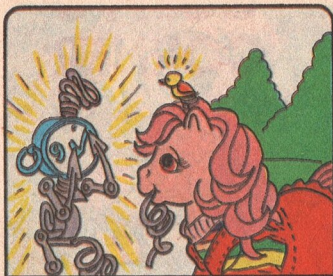
... og da Baby Cotton Candy tumlede ud, hørte hun en vred stemme spørge: - Hvem er du? Og hvorfor har du kaldt på mig?

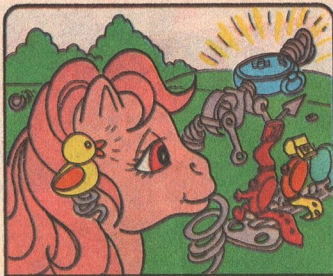
-Jeg har ikke kaldt på dig, svarede Baby Cotton Candy forvirret. - Men vores ur slog forkert, og så...

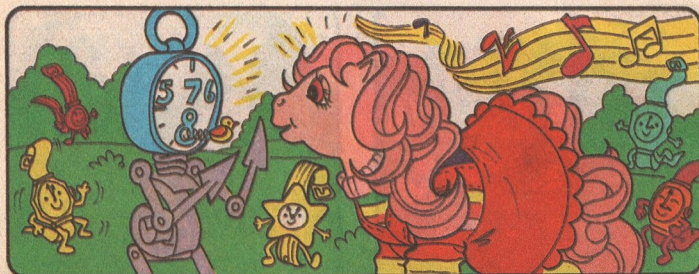
Den lille mærkelige dippetut-mand hoppede op og ned af raseri, så dippetutterne fløj omkring ham. -Jeg hørte selv, du råbte hr. Ding-Ding! -Nej, jeg sagde ikke hr. Ding-Ding, forklarede babyponyen. -Jeg sagde, klokken fire lyder sådan her: ding-ding-ding-ding!

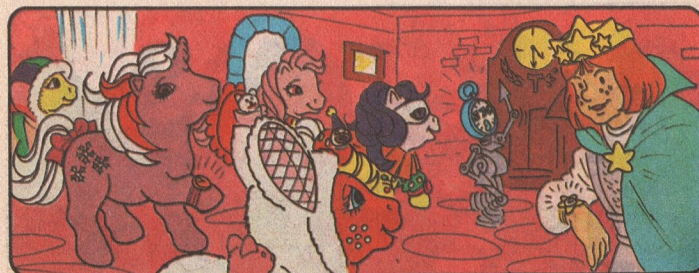
Hr. Ding-Ding rystede sig for at få alle dippedutterne på plads igen. Det lykkedes ikke helt. Baby Cotton Candy lo.

- Det er ikke noget at grine af, sagde Kukkeren. - For når hr. Ding-Ding kommer i uorden, gør tiden det også.

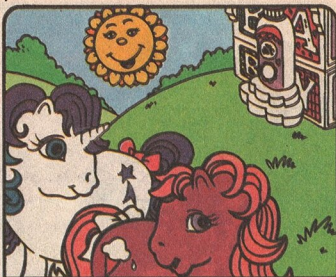

- Og det er allerede sket, sukkede hr. Ding-Ding. - Jeg her nemlig mistet en fjeder, så jeg kan ikke slå de rigtige klokkeslag! - Men jeg fandt jo en! Kan du bruge den? spurgte Baby Cotton Candy. - Ja! råbte hr. Ding-Ding. - Tak skal du ha! Hvad kan jeg gøre for dig til gengæld?

- Sæt tiden tilbage til klokken fire, svarede babyponyen, - så jeg kan nå at komme med til festen derhjemme. - Det skal ikke ta' mig mange minutter! lo hr. Ding-Ding. - Jeg vil også selv med! Ved festen gav hr. Ding-Ding alle gæsterne et specielt ur, der passede til hver enkelt.

Onkel Oplæser

-Jeg er lige i humør til eventyr, sagde Baby Lickety-Split. -Åh, sukkede Baby Glory, -det er det alt for varmt til!

-Sådan siger du altid, klagede Baby Lickety-Split. -For varmt, for vådt eller for blæsende. Du kan ikke li' eventyr!

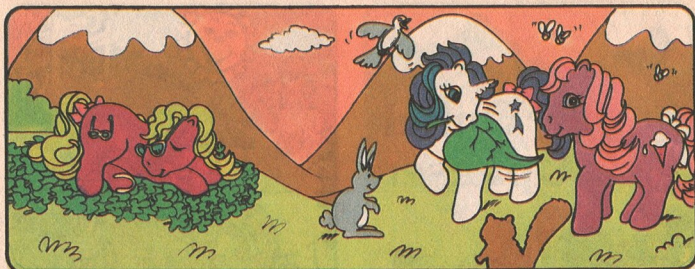
-Jamen tag så bare af sted, når du så gerne vil, sagde Baby Glory. -Fint, sagde Baby Lickety og fór af sted.

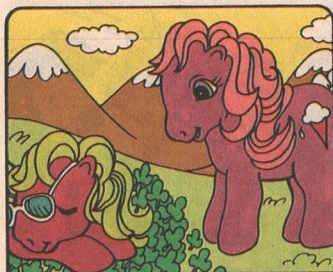
-Jeg må hellere følge efter hende, sagde Baby Glory. -Gid jeg havde en vifte. I det samme dalede et stort blad ned...

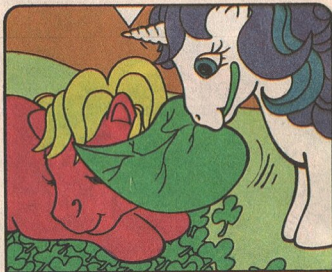
-Der må være trylleri i luften, lo Baby Glory og samlede bladet op. -Hvorfor kom der ellers et blad forbi netop nu?

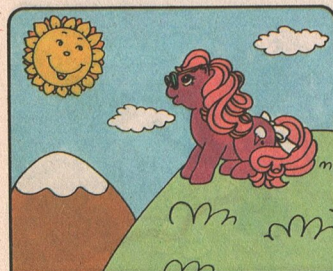
Baby Glory nåede snart frem til sin ven. - Du har ret, indrømmede Baby Lickety-Split. - Det er alt for varmt til eventyr. - Lad os ta' hen til Dybe-dalen, foreslog Baby Glory. - Der er ikke så varmt, og så kan vi deles om min vifte.

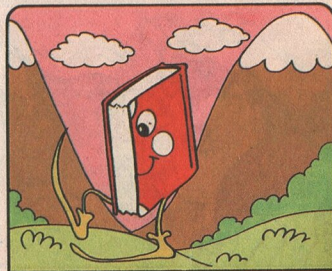
- Se! hviskede Baby Lickety-Split. - Vi kan alligevel få et eventyr. Vi låner bare Baby Shady's trylle-solbriller...

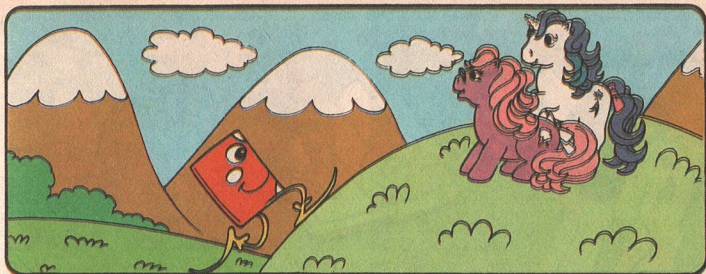
- Hun sover stadig væk, hviskede Baby Glory, da hendes ven havde taget solbrillerne. - Jeg gi'r hende min vifte.

Baby-ponyerne listede væk og satte sig på en lille bakke. Baby Lickety-Split tog solbrillerne på. - Jeg kan se...

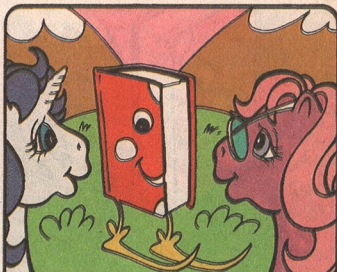
- Rigtigt eller lader som om? afbrød Baby Glory. - Rigtigt! gispede Baby Lickety. - Jeg kan se en stor rød bog med ben!

-Hvor er den? spurgte Baby Glory ivrigt. -Jeg vil også se den! Hun kikkede over Baby Lickety-Split's hoved. -Jeg kan også se den, og jeg har ikke trylle-solbriller på, råbte hun. I det samme begyndte bogen at gå op ad bakken.

-Jeg er ikke b-bange! Det er jo kun et eventyr, sagde Baby Lickety-Split, men hendes stemme rystede alligevel lidt.

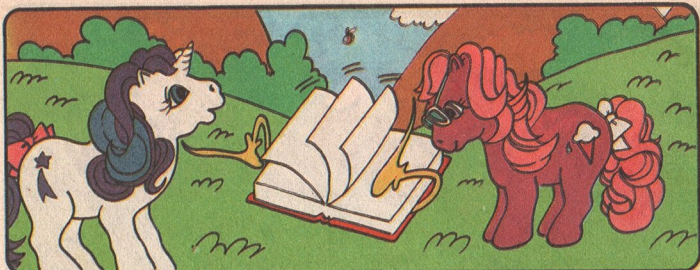
-Godt, I ikke er bange, sagde den store røde bog, da den nåede op til baby-ponyerne. -Jeg vil fortælle en historie.

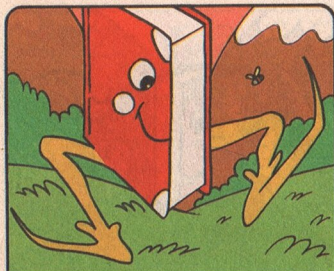
-Baby Glory, kan du stadig væk se den? spurgte Baby Lickety-Split. -Ja, sagde hendes ven, -og jeg kan også høre den.

-Det er jeg glad for, sagde bogen. -Vælg et tal, så begynder jeg at læse! -Et hundrede og tre, sagde Baby Glory.

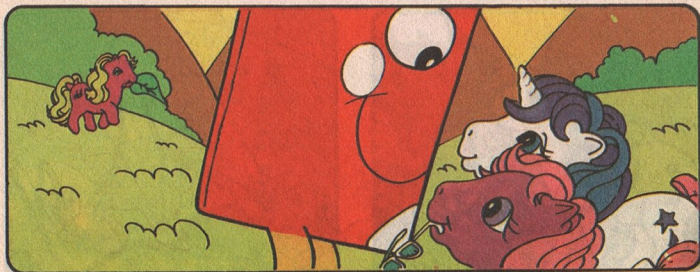
- Nu er jeg der næsten, tror jeg, sagde bogen og brugte sine sjove fødder til at vende siderne.
 - Hvilken side er jeg på nu? Baby-ponyerne kikkede ned på de blanke sider. - Side nioghalvfems, sagde Baby Lickety.

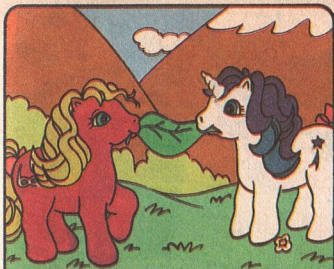
Bogen vendte to sider til. Så rejste den sig og sagde: - Det er en historie om mig. Men nu skal I fortælle noget.

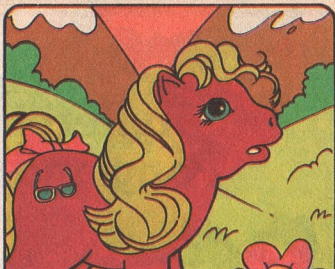
- Hvad vil du vide? spurgte Baby Glory og rykkede lidt tættere på Baby Lickety. Den røde bog blev større og større!

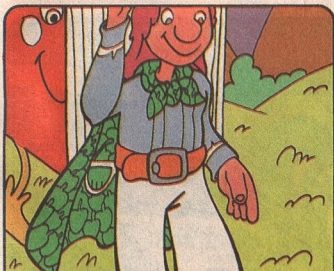
- Hvilken farve har mit hår? spurgte bogen. Baby Glory var så nervøs, at hun sagde den første farve, der faldt hende ind. - Rød, svarede hun. - Hvilken farve har mine øjne? spurgte bogen. - Orange, sagde Baby Glory. - Sølvfarvet, svarede Baby Lickety.

-Hvad har jeg på? spurgte bogen. I det samme kom Baby Shady. - Mine solbriller, sagde hun. - Mit blad, sagde Baby Glory.

- Det er noget sjovt tøj, I gi'r mig på, sagde bogen. - Hvem er det? spurgte Baby Shady. Og pludselig...

... stod der en høj mand foran dem - med lilla hår, et orange øje og et sølv-øje. Han havde en kappe med solbriller på...

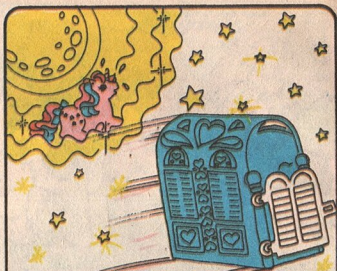

-Jeg er Onkel Oplæser, lo manden. -Tak, fordi I brød trolddomskraften. Hvor er jeg glad for, at I troede på mig!

-Jeg forstår ikke rigtigt, sagde Baby Glory. -Hvor kommer du fra? -Jeg var gemt mellem siderne i bogen, indtil der kom nogen, der troede på mig, sagde Onkel Oplæser. - Men nu skal jeg læse en historie for jer! -Jah, et rigtigt eventyr! lo Baby Glory.

Trylleri i Ponyland

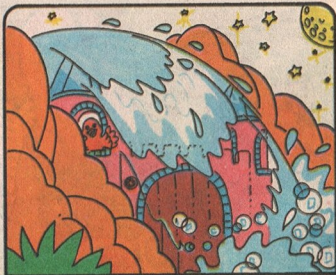
Galaxy sad og vippede på en månestråle, da ponyernes Garderobe pludselig kom flyvende forbi! Hvad var nu det?

I det samme hørte Galaxy Moondancer råbe. - Kom og hjælp! Stalden står inde under mit træ! Galaxy gled ned ad en månestråle og havnede i skoven. Der stod Moondancer og snakkede med Lemon Drop. - Jeg aner ikke, hvordan jeg er kommet her, sagde Lemon Drop forvirret.

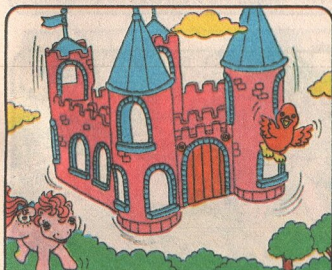
Galaxy fortalte sine venner om Stalden .
- Et eller andet er gået skævt, sagde hun.
- Lad os gå hen og vække Majesty.

Men Drømmeslottet var der ikke. De tre små ponyer ledte og ledte, og til sidst fandt de det under Vandfaldet.

Duck Soup fløj ned til dem. - Majesty og Sprinkles gik hen efter baby-ponyerne, sagde hun, - men de har været meget længe væk, så Børnehaven er vel også blevet flyttet. Nu kom Applejack sammen med Baby Tiddly Winks. - Børnehaven står nede i frugthaven, råbte de ivrigt.

- Det er ligesom at lege gemmeleg, lo Baby Tiddly Winks. - Se nu dér! Drømmeslottet er på vej væk igen!

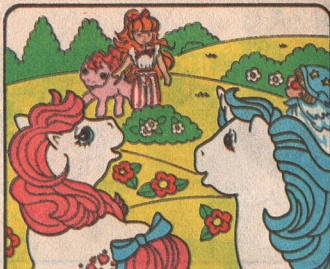
Lemon Drop puffede til Galaxy. - Der står én under Vandfaldet, hviskede hun. - Jeg er ikke bange, sagde Baby Tiddly Winks.

- Boh! råbte Baby Tiddly Winks. - Kom bare ud, jeg har fundet dig! - Gid du også ku' finde vej ud af Ponyland, sagde trolldmanden. Jeg er ved at lære at trylle, og nu har jeg været i Trylleland og skal videre til Ønskeland. Men der er noget galt - jeg bli'r ved med at gå rundt i cirkler.

- Godt du ikke flyttede Vandfaldet, sagde Sprinkles. - Majesty sagde, jeg sku' hente Megan. Hun kan måske hjælpe os.

- Det håber jeg, du kan, sagde den lille troldmand til Megan, og så fortalte ponyerne Megan om Trylleland og Ønskeland.

Megan så på den lille troldmand. - Har du nogen tryllerier med fra Trylleland? - Ja, de ligger godt gemt i mine støvler, svarede han. - Sel Majesty smilede, da Baby Tiddly Winks talte støvleknapperne. - Han har tabt én, råbte hun. - Så er der sluppet lidt trylleri ud!

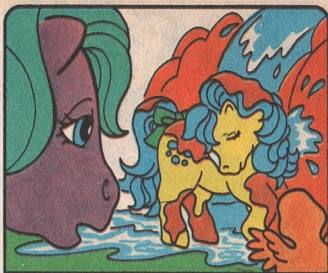

Majesty svingede sit horn, så en trylle-bid røg tilbage i troldmandens støvle - og alt faldt på plads i Ponyland!

- Tusind tak, nu kan jeg ta' til Ønskeland, sagde troldmanden og gik. - Held og lykke, råbte Megan efter ham.

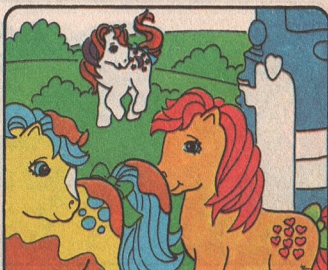
Bubbles og svalerne

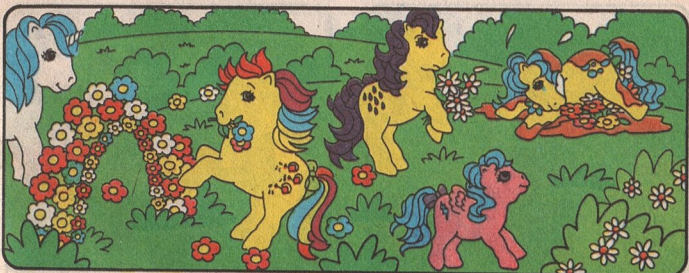
Alle de små ponyer var sure på Bubbles.
-Hvorfor bli'r du ved med at rulle dig i mudderet? spurgte Sprinkles.

-Se bare de mudder-hovspor, du sætter alle vegne, vrissede Peachy. -Hele Garderoben er jo griset til!

-Ja, gå hen til Trickles og lån hendes vandkande, sagde Peachy. -Så du kan få vasket al det mudder af!

Trickles var ved at hjælpe Lemon Drop med at bygge et nyt blomsterspring. -Kan jeg låne din vandkande? råbte Bubbles. Men desværre kom hun til at løbe lige ind i blomsterspringet!
-Mine blomster - du har ødelagt dem! råbte Trickles.

-Op med dig, råbte Lemon Drop. -Gi' hende vandkanden, og vær så sød at gå langt, langt væk, Bubbles!

-Jeg forstår ikke, hvorfor du hader mudder så meget, sagde Bubbles. -Vi kan godt li' det, sagde Baby Firefly.

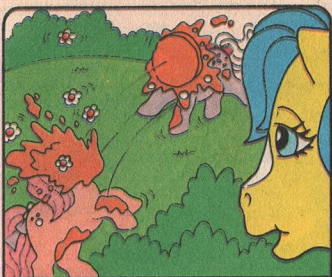
Nu gik Bubbles sammen med baby-ponyerne ned til Sølvstrømmen for at lave mudderkager. Hun blandede jord og vand sammen til det dejligste mudder - og så gik baby-ponyerne i gang med at lave kager.

-Orv, hvor er det sjovt, lo Baby Blossom. -Jeg pynter mine kager med blomster - ser det ikke flot ud?

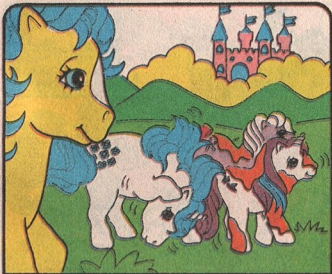
-Og jeg pynter mine kager med småsten, sagde Baby Moondancer. -De er runde og de skinner - ligesom månen!

Men efter nogen tid blev baby-ponyerne trætte af at lave kager. I stedet for begyndte de at kaste mudder på hinanden.

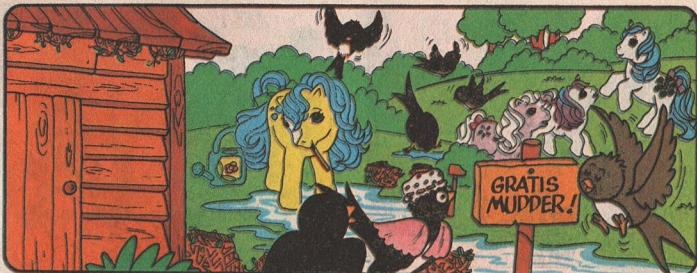
Og Baby-Glory prøvede at spise sine kager! -Adr, hvor smager de grimt, råbte hun. Men pludselig stod Majesty der...

Hun tog ponyerne med hjem til Drømmeslottet, så de kunne blive vasket. - Sådan nogen små babyer, skændte hun.

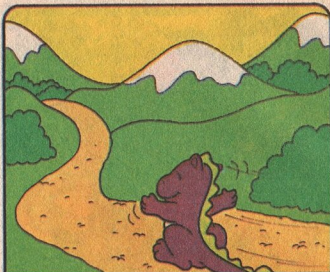

-Alt det dejlige mudder spildt, sukkede Bubbles. -Nej, vi kan bruge det til vores reder, kvadrede svalerne.

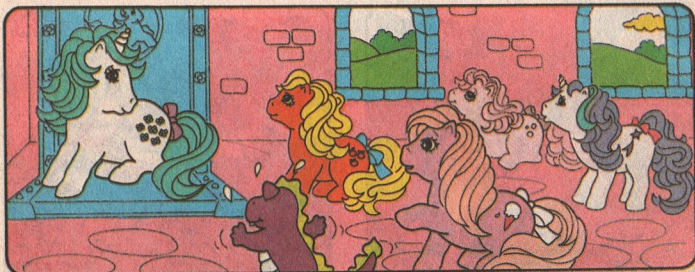

- Det har været så varmt, at vores mudder-reder er revnet. Men nu kan vi gøre dem pæne igen, sang svalerne. - Bare lav endnu mere mudder! - Hellere end gerne, sagde Bubbles, og så gik hun i gang.

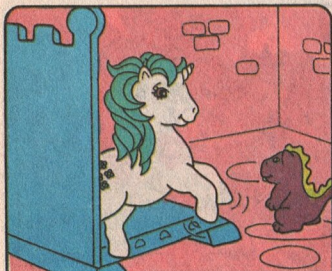
Spike finder lykken

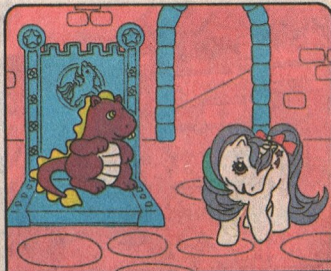
Spike var på vej hjem fra Drageland med spændende nyheder. - Majesty skal først ha' det at vide, tænkte han.

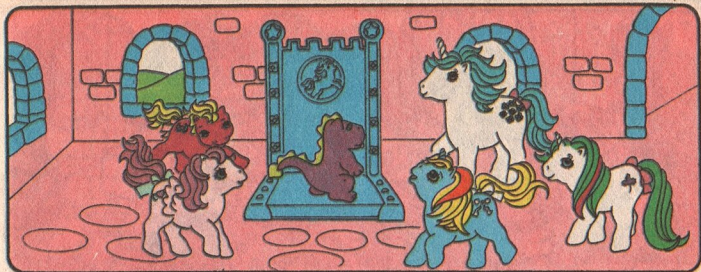
Inde i Tronsalen var Majesty ved at holde »Fortæl en historie«-fest, da Spike fór ind. - Majesty, er jeg ikke heldig? Min oldefar har givet mig En ganske særlig Fødselsdag. - Hvad mener du, Spike? spurgte Baby Lickety-Split. - Jeg mener, jeg er heldig, sagde Spike...

-Kom herop og vær historie-fortæller, Spike, lo Majesty, og så kom Spike op og sidde på tronen.

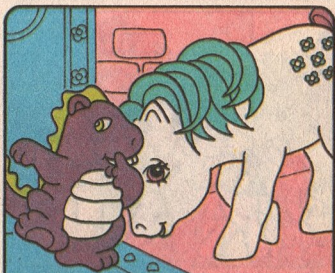
-Du må ikke begynde endnu, Spike, sagde Baby Glory. -Vent på de andre! Jeg kan høre, de kommer nu.

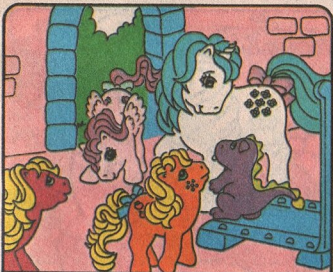
- En ganske særlig fødselsdag bli'r givet til en drage én gang hvert hundrede år, sagde Spike.
 - Den heldige drage skal så finde én, han kan dele fødselsdagen med, og så bli'r de begge to lykkelige resten af deres liv. - Hvordan finder du én at dele den med? spurgte Baby Ribbon.

- Ja, bare jeg vidste det, stønnede Spike.
 - Det sagde oldefar ikke noget om. Men jeg skal nok finde én; jeg er så heldig.

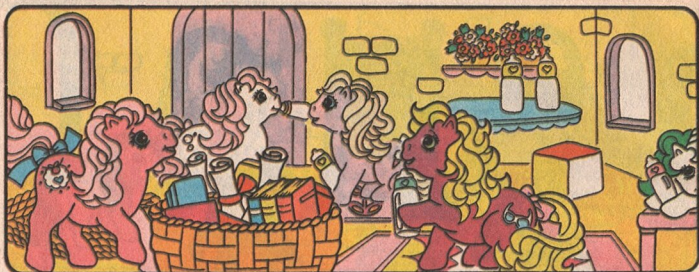
Så hviskede Spike til Majesty. - Det ville være synd, hvis jeg kun valgte én af baby-ponyerne. Hvad skal jeg gøre?

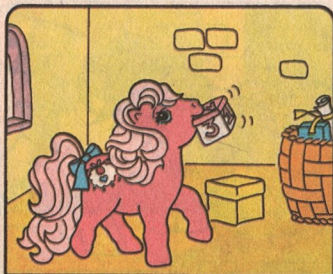
- Vi holder en fest for dig, smilede Majesty.
 - Måske finder du så en dér, som du kan dele din fødselsdag med.

- Vi skal nok finde en, du kan være lykkelig sammen med, lovede Baby Lickety-Split.
 Hun holdt meget af den lille drage.

Den aften i Børnehaven havde baby-ponyerne travlt med at finde på lege til Spike's fest.
 -Alle legene skal ha' ordet »lykke« i navnet, sagde Baby Lickety. -Det ku' måske hjælpe Spike med at finde nogen. Baby Tiddly Winks løb over til legetøjs-kurven.

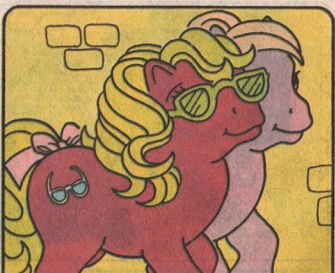
- Her er nogle go'le lege, råbte Baby Tiddly Winks. -Se, lykke-tal og lykke-farver! Dem kan vi da bruge!

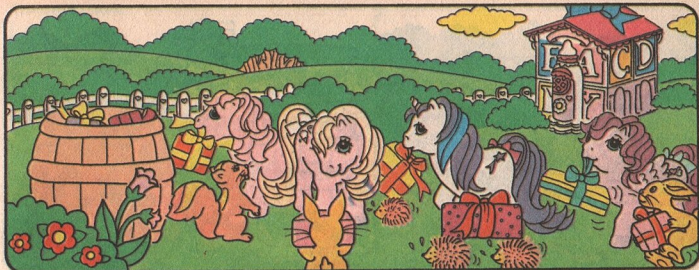
-Jeg har en idé, råbte Baby Lickety-Split.
 -Kom herover, så skal I bare høre! Det er alle tiders!

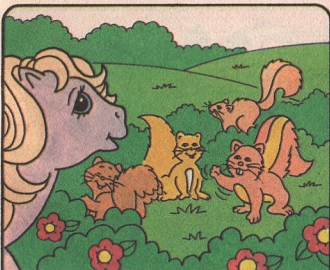
Og så fortalte Baby Lickety-Split om sin idé. Og alle hendes venner var enige om, at det var godt fundet på.

-Jeg kan se det gennem mine solbriller, klukkede Baby Shady. -En stor lykke-tønde, fuld af lykke-legel!

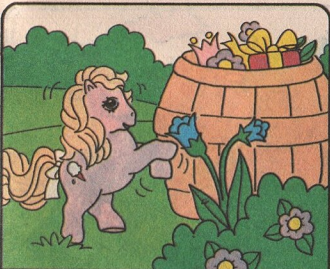
Så næste morgen lavede baby-ponyerne en stor lykke-tønde ude i haven. Nogle af deres venner fra skoven hjalp dem med at fylde den med lege. -Ku' du tænke dig at dele Spike's fødselsdag med ham og altid være lykkelig? spurgte Baby Lickety-Split et egn.

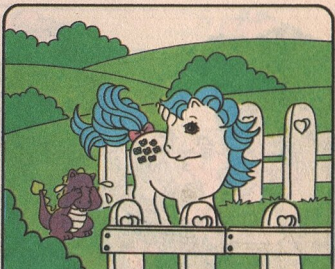
-Nej, ellers tak, svarede egnen. -Det ville da ikke være retfærdigt at vælge hverken mig eller nogen af de andre.

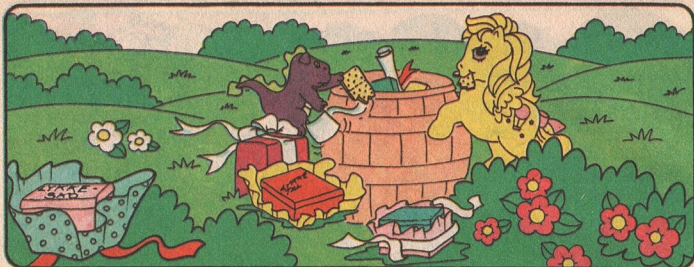
-Blomsterdamen vil heller ikke dele Spike's fødselsdag, sagde Baby Ribbon. -Men jeg sku' da hilse fra hende!

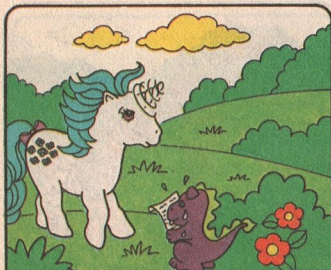
-Når Spike nu leger alle de lykke-lege, finder han nogen, sagde Baby Lickety og krydsede hovene for ekstra held!

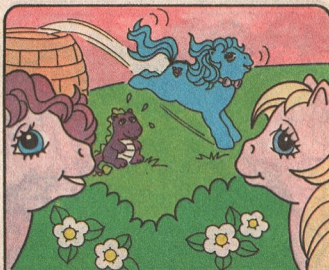
Spike var meget ked af det, da Majesty tog ham med hen til haven. -Jeg kan ikke finde nogen, græd den lille drage.

-Tag noget nede fra lykke-tønden, sagde babyerne. Spike trak et kort ud. - »Lykken er med mig«, læste han højt. - Så må du prøve tyve gange til, sagde Baby Lickety. Snart lå der ting overalt. Så trak Baby Lofty en knallert op af tønden. Den trak hun sammen med Spike.

-Læs hvad der står, Spike, sagde Baby Lofty. »Jeg er lykkelig«, læste Spike. - Men jeg vil være det sammen med nogen!

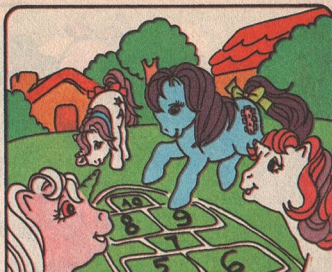

Nu sprang en baby-pony ud af lykke-tønden. - Det er Majesty, der tryllede ham derop, hviskede Baby Heart Throb.

-Vil du være min særlige fødselsdags-ven og altid være lykkelig? råbte Spike. Baby-ponyen lo. - Jeg er allerede lykkelig! Jeg er Baby-Lucky, og Lucky betyder lykkelig, sagde han. - Men jeg har ikke nogen fødselsdag, så jeg vil gerne være med til din! - Nu er jeg glad igen, sagde Spike og så dansede han rundt med Lucky.

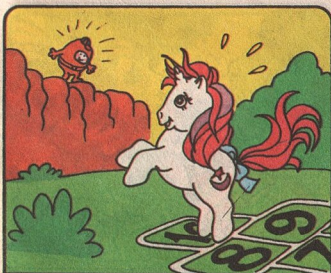
Hopscotch og Klumpe-Dumpe

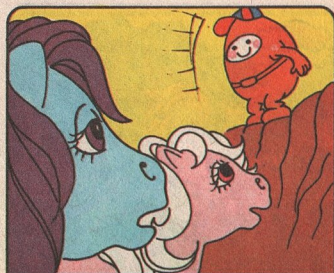
Hopscotch og babyponyerne havde lavet en hinkerude i nærheden af Børneremseland. Hinkestenen var en kastanje.

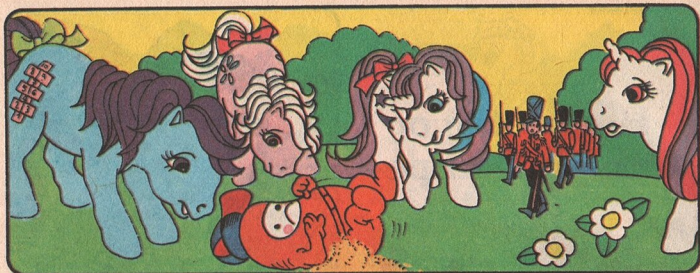
Hinkeruden havde form som et æg. - Hej, didde-li-dej, hvor det æg dog ligner mig! råbte en stemme. - Hvem er du? spurgte Baby Moondancer. - Jeg er Klumpe-Dumpe, har ben og arme, skønt jeg er et æg! Er det ikke skæg?

- Jeres hinkerude, synes jeg, er så sjov! Jeg vil gerne prøve den, hvis jeg må få lov! sagde Klumpe-Dumpe.

- Det må du gerne, sagde Hopscotch. - Men ikke deroppe fra. Det er alt for højt. Men det var for sent!

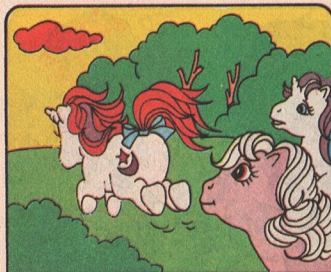
Stakkels Klumpe-Dumpe landede på jorden med et klask. I det samme kom Den kongelige Garde, og Hopscotch kaldte på dem for at få hjælp til Klumpe-Dumpe, der lå og jamrede sig:
-Jeg er bange for, jeg knækker! Jeg kan mærke skallen lækker!

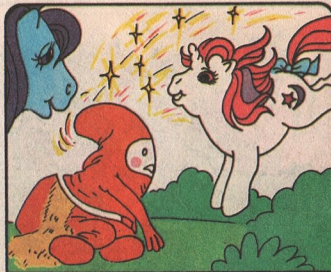
-Vi kan desværre ikke hjælpe! råbte en af garderne. -Vi har sagt til ham, det er farligt at hoppe ned fra høje mure!

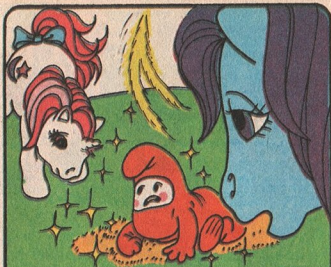
-Hent en eddike-bandage! råbte Hopscotch. -Jamen, Jack har lige fået den sidste, vi havde, råbte Jill.

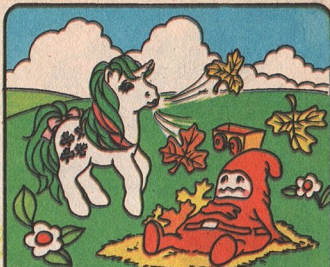
-Der må være noget, vi kan gøre! råbte Moondancer. -Jeg prøver at få fat i en månestråle til at stoppe i revnen.

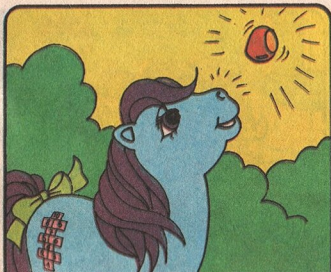
-I snakker bare, mens jeg er i fare! jamrede Klumpe-Dumpe. -Se, jeg mister min facon, som en smadret luft-ballon!

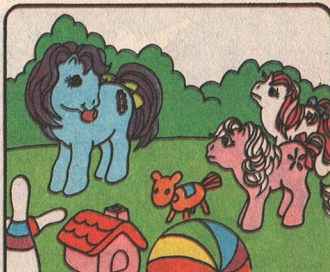
Månestrålen måtte også opgive at hjælpe. Den dryssede lidt stjernestøv ned over Klumpe-Dumpe og stak af igen.

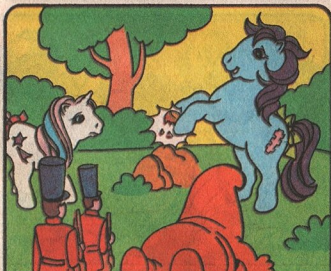
- Jeg kan da prøve at dække ham til med blade, sagde Gusty. - Men jeg tror ikke, det hjælper!

Pludselig så Hopscotch kastanjen fra den ægge-formede hinkerude svæve i luften. Hun smilede og tog den i munden.

- Vil du til at lege igen? spurgte baby-ponyerne. - Hvad så med Klumpe-Dumpe? Vi kan da ikke bare la' ham ligge!

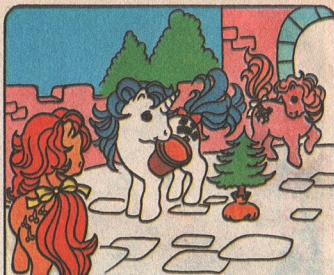

- Bare vent! Det her er en trylle-kastanje, sagde Hopscotch. - Og jeg tror, den kan trylle Klumpe-Dumpe hel igen...

Hopscotch trommede på kastanjen, og så sprang Klumpe-Dumpe op og sang: - Hopscotch er min ven! Jeg er hel igen!

Det lille grantræ

Cherries Jubilee og Lickety-Split så på, mens Majesty satte et lille grantræ i en urtepotte ude på Drømmeslottets terrasse.

-Vi pynter træet til fuglene, sagde Majesty. -Så får fuglene også et juletræ, jublede Cherries Jubilee.

-Her er nogle flæskesvær, sagde Bow Tie. Cherries Jubilee var ved at hænge klaser af røde kirsebær på grenene.

-Vi kommer med kurve fyldt med hyben og tjørnebær til spurvene og rødkælkene, råbte Firefly og Medley.

-Jeg har samlet nogle tidselfnug, sagde Glory. -Vær sød og hæng dem på grenene til guldinkerne, Majesty!

- Nu tror jeg, der er nok mad, sagde Majesty. - Men hvad med lys? - Her er stjerner fra Mælkevejen, svarede Twilight.

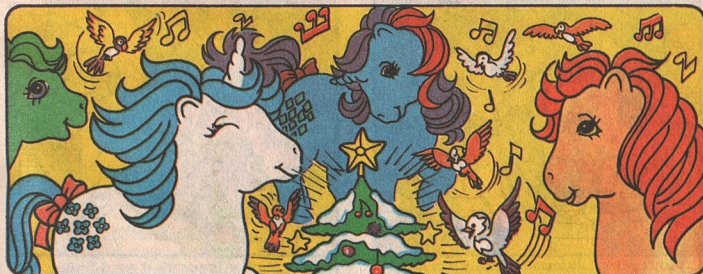
- Jeg har dyppet nogle dugdråber i Sølvstrømmen, sagde Sparkler. - De skal også hænges på træet, ikke?

- Og her er så pakker med hjerter på, sagde Heart Throb. - Nej, hvor bli'r det lille træ dog kønt!

- Jeg vil også hjælpe, sagde Powder, og små snefnug dalede ned over træet og dækkede grenene med et fint lag.

Da de små fugle fløj ned for at se, hvad Majesty lavede, jubled de. - Det er første gang, vi får vores eget juletræ, råbte de. Og så sang de en julesang til tak.

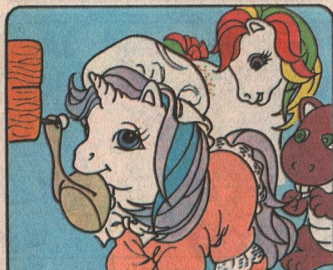
Spikes julestrømpe

Månen var allerede højt på himlen, da Spike vinkede farvel til Drago og skyndte sig hjem til Drømmeslottet.

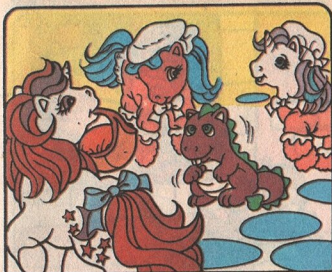
Da han kom ind i salen, gispede han af overraskelse. - Hvorfor hænger I alle sammen jeres sko op på kaminen? spurgte han. - Og hvorfor har I sat navneskilte på dem? - Altså, Spike, sagde Baby Glory, - har du glemt, hvad det er for en nat?

- Det er jo i nat Juleponyen kommer og fylder vores sko med gaver! råbte Baby Glory. - Hvis vi altså er artige!

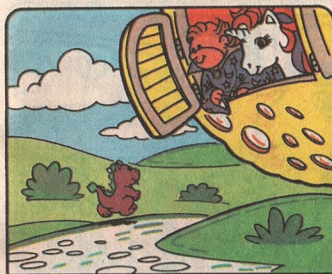
- Men jeg har ingen sko! græd Spike. - Så brug en strømpe ligesom Megan, sagde Baby Glory. Men det havde Spike ikke.

Nu kom Moondancer ind med en kurv.
- Har du været en artig lille drage? spurgte hun Spike. Spike nikkede og sagde:

- Jeg har tit gået i byen for Majesty. Engang var jeg helt nede hos Neptun med et brev, selvom vandet var iskoldt!

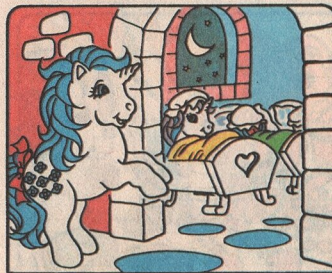
- Ja, jeg så dig, da du kom tilbage. Jeg var på besøg hos Månemanden, og han har sendt dig den her, sagde Moondancer.

- Hvad er det? spurgte Spike. - Orv, en strømpe, der er strikket af nattemørke og stjernedrys! Den er jeg glad for!

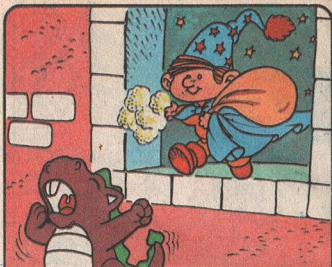
- Skynd dig og hæng den op på kaminen, det er sengetid for baby-ponyer og små drager, sagde Majesty.

- Hvor er det spændende! Hvad mon vi får? sagde Baby Glory. - Småsten, hvis I ikke snart sover! sagde Majesty.

-Øv, vi vil ikke ha' småsten! råbte baby-ponyerne og skyndte sig at falde i søvn. Men Spike ville se juleponyen.

Men Ole Lukøje kom som sædvanlig på besøg, og han sprøjtede lidt sove-støv i øjnene på baby-dragen...

... og omgående faldt Spike i søvn lige midt på gulvet. Nu kom Majesty sammen med Masquerade, der var klædt ud som Julepony. Masquerade fyldte alle skoene med dejlige gaver, og da hun kom til Spikes strømpe, så hun og Majesty på hinanden og smilede...

Da Spike vågnede næste morgen og fik sin strømpe, græd han: -Se, jeg har fået småsten, fordi jeg ikke gik i seng!

Men Masquerade drillede bare. Småstene var af sukker, og neden under var der en masse gaver til lille Spike!

En af sommerfuglene sagde: -Jamen hvis der nu gik én forbi det hule træ med de rigtige ting... Du mener tre gule blomster og syv lyserøde? spurgte en anden. -Ja, og så lidt drage.

Vi løber hen til Sweetie, sagde Posey. Hun har masser af kager, Spike nikkede. -Ja, og så finder vi det hule træ.

Så ville klippen dukke op af jorden, en dør i klippen ville åbne sig, og Megan ville være fri. Fri ligesom os!

-Der er kun et hult træ, sagde Sweetie, da Posey havde fortalt hende, at Megan var blevet taget til fange.

-Det står halvvejs oppe ad Trylle-bjerget. -Jamen, Sweetie, der må vi jo ikke gå op, indvendte Spike.

Enkelte af historierne i denne bog har tidligere været udgivet i My Little Pony, Lilleput-bøger.

42 846 761

5 701418 014959

Tegneserie. KR.14,95